

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΤΥΧΙΚΟΣ"

Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

"TYCHICUS" MAGAZINE

P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS

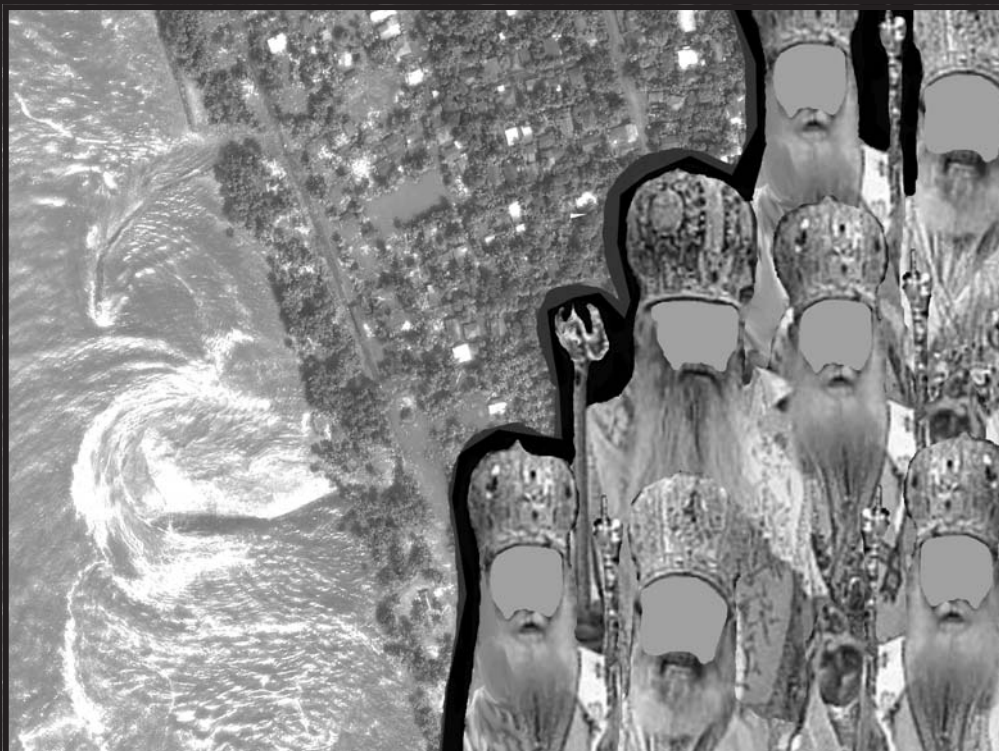
Κωδικός Υπ/γείου Τύπου: 3360

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

No 184

Επέλαση δεινών

Λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου...

Το τσουνάμι σκοτώνει ζωές, όμως
κακοί ποιμένες σκοτώνουν ψυχές...

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN

Το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ δεν πωλείται.
Απευθύνεται μόνο σε όσους εκτιμούν την προσφορά του.
Είναι απαραίτητο να επικοινωνείτε μαζί μας χρησιμοποιώντας
το παρόν έντυπο ή το τηλέφωνό μας τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

- ☐ **Α ν α ν ε ώ σ τ ε** την εγγραφή μου με τα στοιχεία της ετικέτας (όπισθεν).
☐ **Δ ι ο ρ θ ώ σ τ ε** τα στοιχεία μου όπως παρακάτω:

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

- T** Γ ρ ά ψ τ ε στον πίνακα παραληπτών τον παρακάτω φίλο μου:
(Χρησιμοποιείτε και άλλο χαρτί για περισσότερα ονόματα)

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

- T** Θέλω τα Παραρτήματα
Παρακαλούμε σημειώστε (X)
(Στέλνονται μόνο όταν κυκλοφορούν)

"ΝΕΑ & ΠΑΛΑΙΑ"

NAI

OXI

"ΕΥΤΥΧΟΣ"

NAI

OXI

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

___/___/200__

Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Η

(Είναι απαραίτητη)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ για κάλυψη των εξόδων έκδοσης του περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ» μπορούν να γίνουν με τους εξής τρόπους:

ΕΣΩΚΛΕΙΩ: _____

ΣΤΕΛΝΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ: _____

ΚΑΤΕΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ **ALPHA BANK**: _____

Αριθμός λογαριασμού # 137-00-2310000636

IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636

SWIFT: CRBAGRAAXX

(Για περιορισμό των εξόδων, οι αποδείξεις αποστέλλονται μόνο εφόσον σημειώσετε « X » στο λευκό πλαίσιο).
Παρακαλώ στείλτε μου ταχυδρομικά τη σχετική απόδειξη. ☐

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Το γραφείο του "Τ" διατηρεί αρχείο προσωπικών στοιχείων (διευθύνσεις, τηλ/να κ.λπ.) για την παρακολούθηση διεκπεραίωσης του περιοδικού και στατιστικούς λόγους. Τα στοιχεία αυτά δεν διατίθενται σε κανέναν άλλο. Αν για οποιοδήποτε λόγο επιθυμείτε τη διαγραφή σας, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε με συστημένη επιστολή σας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΚΩΣΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΚΟΛΛΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 – 142 10 ΑΘΗΝΑ

Δεν το έκανε ο Θεός! [Το τσουνάμι]	Σελ. 4
Είκοσι χρόνια κυκλοφορίας του «ΤΥΧΙΚΟΥ»	Σελ. 8
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΩΝ	
“Αναζωπύρωση” – Λύση ή ΠΡΟΒΛΗΜΑ; [2β]	
Πόσο πονούν τα αληθινά λόγια;	Σελ. 11
Ο πύργος της Βαβέλ... κι ο πύργος του Βαβύλ	Σελ. 18
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	
❶ ΧΑΙΡΟΜΑΣΤΕ ΣΤΗ ΧΑΡΑ ΤΟΥΣ! ❶ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ;	
❶ ΠΡΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ	Σελ. 19
Ποια είναι η εκκλησία;	Σελ. 22
ΜΙΑ 2η ΜΑΤΙΑ	Σελ. 25
❶ ΕΤΣΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ; ❶ ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ (I)	
❶ ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ (II) ❶ ΧΩΡΙΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥΣ...	
❶ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ	
«ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ<;>»	Σελ. 28
❶ ΑΜΕΜΠΤΟΣ ΕΝ ΠΑΝΤΙ... ❶ ΠΟΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ;	
❶ ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ❶ Η ΚΟΥΜΠΑΡΙΑ ΤΟΥ π. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ...	
«ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ»	Σελ. 31
❶ Η “ΑΥΤΟΚΑΘΑΡΣΗ”	
ΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΠΟΘΑΜΕΝΟΥΣ	Σελ. 32

...ο αδελφός μου...
εν οπίη

ΕΤΟΣ 20 – ΤΕΥΧΟΣ 184 / ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιπροτείνεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/ι/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Υπεύθ. Τυπογραφείου: «Α. Σώρης & Σια», Κυψέλη, ΑΙΓΙΝΑ • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 210-277.3785, FAX 210-279.8487 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν.Γραμ.Επ/τίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

Δεν το έκανε ο Θεός!

Πολλά και διάφορα ακούστηκαν τις τελευταίες ημέρες του χρόνου που πέρασε, με αφορμή την φοβερή τραγωδία που έπληξε πολλές χώρες της Ασίας μα και της Αφρικής, και άφησε πίσω της σχεδόν 200.000 νεκρούς. Όμως το πιο μακάβριο και άδικο ήταν όταν κάποιοι ακούστηκαν να λένε ότι «**ΤΟ ΕΚΑΝΕ Ο ΘΕΟΣ**» ή «**ΗΤΑΝΕ ΘΕΛΗΜΑ ΘΕΟΥ**».

- Κάποιοι είπαν ότι η καταστροφή έγινε επειδή στις χώρες της ΝΑ Ασίας υπήρχε πολλή παιδική πορνεία και αυτή ήταν η τιμωρία...
- Άλλοι είπαν ότι ο Θεός γλίτωσε αυτά τα παιδιά από παραπέρα κακοποίηση και τα πήρε στον ουρανό...
- Άλλοι είπαν ότι οι χώρες που χτυπήθηκαν από το τσουνάμι ήταν εκείνες που αντιτίθενται σκληρά στο ευαγγέλιο κι αυτή ήταν η τιμωρία τους...
- Και άλλοι είπαν ότι η βοήθεια από τις χώρες της Δύσης θα μπορούσε να αλλάξει την εχθρική τους στάση απέναντι στο χριστιανισμό...

Είλικρινά απορούμε πώς υπάρχουν μυαλά που γεννούν τέτοιες σκέψεις(!) και θέλουμε να βροντοφωνάξουμε: **ΟΧΙ! Δεν είναι αυτός ο Θεός που πιστεύουμε!**

Εξυπακούεται, βέβαια, ότι δεν ασχολούμαστε με όσα λένε άνθρωποι της άγνοιας ή απιστίας. Εκείνοι είναι δικαιολογημένοι, αφού δεν έχουν το κατάλληλο φως. Ενδιαφερόμαστε όμως έντονα για τις απόψεις που λέγονται και γράφονται από ανθρώπους της πίστης και μελετητές της Βίβλου. Σ' αυτούς, λοιπόν, αναφέρεται και γι' αυτούς γράφεται το παρόν άρθρο, κι ας δηλωθεί ευθύς εξ αρχής ότι με όσα θα πούμε ούτε ειρωνευόμαστε ούτε κατακρίνουμε κανέναν. Αντίθετα, θέλουμε να δείξουμε –πάντα με βάση και θεμέλιο τις Άγιες

Γραφές– το λάθος που υπάρχει και να εξηγήσουμε γιατί η δική μας θέση είναι τόσο διαφορετική.

Στον κόσμο αυτό θαυμάζουμε πώς λειτουργούν οι αιώνιοι φυσικοί νόμοι, με τους οποίους ο Θεός έχτισε τον κόσμο μέσα στον οποίο ζούμε! Νόμοι που διέπουν την υδραυλική, τη χημεία, τον ηλεκτρισμό κ.λπ., και ελέγχουν τη ζωή στο υλικό μας Σύμπαν. Νόμοι που δε μπορούμε να ξεπεράσουμε, όσο κι αν προσπαθήσουμε, εκτός και αν εκμεταλλευτούμε άλλους νόμους (π.χ. νικούμε το νόμο της βαρύτητας με το νόμο της άνωσης και έτσι μπορούμε να επιπλέουμε στο νερό ή να πετούμε με τα αεροπλάνα).

Κάθε φορά, όμως, που ανατρέπεται κάποια ισορροπία, όταν αναπτυχθούν δυνάμεις πίεσης ή βάρους, όταν τα υψηλά και χαμηλά βαρομετρικά ή τα ηλεκτρικά φορτία στα νέφη, διαμορφώνουν συγκεκριμένες συνθήκες, τότε είναι επόμενο –γι' αυτό και αναμενόμενο και προβλεπόμενο– ότι θα επακολουθήσουν κάποιες συγκεκριμένες αντιδράσεις.

Αν υπερβούμε το βάρος που μπορούν να σηκώσουν τα συρμα-

τόσχοινα σε έναν ανελκυστήρα, αυτά θα σπάσουν και ο θάλαμος θα πέσει με όποιες συνέπειες· αν χτίσουμε το σπίτι μας στην κορυφή ενός βουνού και δεν βάλουμε αλεξικέραυνο, υπάρχει κίνδυνος να χτυπηθούμε από κεραυνό· αν τρέχουμε με αυτοκίνητο με υπερβολική ταχύτητα, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα σε μια στροφή να μη μπορέσουμε να ελέγξουμε τη φυγόκεντρη δύναμη και να βρεθούμε έξω από το δρόμο κ.ο.κ.

Είμαστε κι εμείς, λοιπόν, όντα πεπερασμένα και υποκείμενα στους νόμους της φύσης, όμως με μια σημαντική διαφορά, επειδή ενώ όλα τα άλλα όντα αποδέχονται τη “μοίρα” τους, εμείς προσπαθούμε να συνδυάσουμε τα γεγονότα της ζωής μας με κάτι εξαιρετικό και μάλιστα υπερφυσικό/μεταφυσικό, είτε για να αποσείσουμε από πάνω μας την όποια ευθύνη, είτε για να ντύσουμε με “ιερό φωτισμένο” κάθε ευνοϊκή για μας εξέλιξη.

Δεν τους φύλαξε ο Θεός...

Κάθε μέρα σε αυτοκινητιστικά δυστυχήματα σκοτώνονται στον κόσμο εκατοντάδες ή χιλιάδες άνθρωποι και πολλοί περισσότεροι τραυματίζονται. Κάποιοι παραβιάζουν τα όρια του οχήματός τους, άλλοι δεν φροντίζουν για τη συντήρησή του και κάποιοι οδηγούν μεθυσμένοι με περιορισμένη ικανότητα αντίδρασης. Ενώ όμως για όσους σκοτώνονται, ο κόσμος λέει «Ήταν κακιά ώρα»..., για εκείνους που σώζονται λέει πως «Τους φύλαξε ο Θεός!»

Αλλά έχει ο Θεός ιδιαίτερη συμπάθεια σε ορισμένους ανθρώπους; Όλοι όσοι σκοτώνονται είναι ασεβείς που έπρεπε να τιμωρηθούν; Ατυχώς είμαστε άνθρωποι εγωιστές και θέλουμε να αποδίδουμε τα γεγονότα που μας συμβαίνουν σε μια ΚΑΛΗ σχέση που έχουμε με το υπερφυσικό. Αλλά ο Θεός δεν είναι τόσο μικρός ώστε να ασχολείται με χατίρια κακομαθημένων ανθρώπων.

Είναι κακοί όσοι σκοτώνονται:

Αραγε εκείνοι που σκοτώθηκαν στους δίδυμους πύργους της Ν. Υόρκης ήταν οι πιο αμαρτωλοί από τους άλλους κατοίκους της ίδιας πόλης; Μήπως οι κάτοικοι της Σρι Λάνκα είναι περισσότερο πόρνοι και μοιχοί από τους Ολλανδούς; Μήπως οι Ταϊλανδοί είναι περισσότερο ειδωλολάτρες από τους Ιταλούς; Μήπως οι Ινδοί είναι περισσότερο πλεονέκτες από τους Αμερικανούς; Κάθε άλλο! **Σίγουρα ΟΧΙ!**

Αντίθετα θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι περισσότεροι από εκείνους που χάθηκαν ήταν απλά οι φτωχότεροι και οι πλέον απροστάτευτοι, ενώ όσοι γλίτωσαν την καταστροφή ήταν οι πλούσιοι τουρίστες (οι περισσότεροι από αυτούς) και, προφανώς, δεν ήταν καλύτεροι από τα παιδιά και τα βρέφη που παρέσυρε το τσουνάμι...

Όμως γνωρίζουμε ότι συχνά υφίστανται τραγικές συνέπειες και άνθρωποι καλοί κι αθώοι –έχει συμβεί και σε δικούς μας γνωστούς– που είδαν ξαφνικά το άλλο αυτοκίνητο να φεύγει από την πορεία του και να πέφτει επάνω τους με σοβαρές ζημιές και συνέπειες στην υγεία και τη ζωή τους. Τότε προκύπτει το ερώτημα: **Γιατί δεν τους φύλαξε ο Θεός;**

Υπερφυσική παρέμβαση:

Πριν μερικές δεκαετίες έγινε ένας σεισμός στην Αιτωλοακαρνανία, που γκρέμιζε αρκετά χωριά. Η αιτία ήταν ένα υδροηλεκτρικό φράγμα που είχε κατασκευάσει η ΔΕΗ στην περιοχή αλλά οι τεχνικοί δεν είχαν υπολογίσει τις συνέπειες που θα είχε η συγκέντρωση τόσων τόνων νερού στη λεκάνη που είχαν διαμορφώσει. Όταν όμως αυτό το βάρος αυξήθηκε, τα γύρω μικρά βουνά μετακινήθηκαν από τη θέση τους με αποτέλεσμα τη σεισμική δόνηση που κατέστρεψε τα γύρω χωριά.

Συμμετείχε ο Θεός σ’ αυτό το γεγονός;

Υπό μία έννοια θα λέγαμε **ΝΑΙ**, αφού οι φυσικοί νόμοι δεν φύτρωσαν από το πουθενά, αλλά τους έθεσε ο ίδιος ο Δημιουργός. Από την άλλη πλευρά όμως θα λέγαμε **ΟΧΙ**, επειδή αν οι άνθρωποι δεν είχαν ενεργήσει με απερισκεψία, μάλλον τα χωριά εκείνα θα εξακολουθούσαν να βρίσκονται στη θέση τους μέχρι σήμερα όπως για εκατοντάδες χρόνια πριν.

Δεν το έκανε ο Θεός!

Οι άνθρωποι στην πρόσφατη τραγωδία, όπως και σε όλες τις φυσικές καταστροφές, δεν έχασαν τη ζωή τους επειδή το αποφάσισε και το πρόσταξε ο Θεός, αλλά ως συνέπεια φυσικών φαινομένων που λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους και αναλλοίωτους νόμους της φύσης. Όπως μάλιστα δήλωσε ο Καθηγητής Σεισμολογίας κ. Παπαζάχος: **«Ευτυχώς που γίνονται οι σεισμοί, διαφορετικά η γη μας θα ήταν ένας νεκρός πλανήτης, επειδή αυτές οι γεωλογικές κινήσεις κατά ένα μέρος συντηρούν τη ζωή στη γη. Το λάθος δεν ήταν στο σεισμό ή το τσουνάμι. Το λάθος ήταν που οι άνθρωποι δεν ήταν έτοιμοι να τα αντιμετωπίσουν σωστά.»**

Αντίθετα από εμάς, που σαν εκείνους τους μαθητές, εύκολα βλέπουμε φωτιά να πέφτει από τον ουρανό στους συνανθρώπους μας, ο Χριστός λέει: **«Δεν εξεύρετε ποίου πνεύματος είσθε σεις· διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε να απολέσει ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώσει»** (Λουκ. 9/8/55). Αφού, λοιπόν, ο Κύριος σκεφτόταν πώς θα σώσει τους κατοίκους της Σαμάρειας, που μάλιστα αρνήθηκαν να Τον φιλοξενήσουν επειδή ήταν Ιουδαίος, και ούτε προς στιγμή δεν σκέφτηκε να τους εκδικηθεί, πώς εμείς λέμε ότι οι μεγάλες καταστροφές είναι “έργο Θεού”;

Επίσης, δεν σας φαίνεται περίεργο, που σχεδόν όλες οι καταστροφές που συμβαίνουν στον κόσμο, συνήθως γίνονται σε χώρες υπανάπτυκτες και φτωχές,

που δεν έχουν τα μέσα και την τεχνολογία να προστατευτούν;

Πάντες ομοίως

Αλλά ο απόηχος της φωνής του Χριστού ακούγεται να λέει: **«Οι δεκαοκτώ, επί τους οποίους έπεσεν ο πύργος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους ανθρώπους τούς κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ; Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή»** (Λουκ. 13/1γ/4-5).

Τι ήθελε να τονίσει εδώ ο Χριστός; Σίγουρα όχι την αμαρτωλότητα των θυμάτων. Αντίθετα εξήγησε ότι ο κακός τους θάνατος: (α) ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥΣ και (β) ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Ήταν η κοινή μοίρα όλων των ανθρώπων, από την οποία κανείς δε θα μπορούσε να ξεφύγει. Επιτέλους, εκείνοι που άκουγαν τον Χριστό, και στους οποίους είπε ότι «ομοίως θα απολεσθούν», δεν πέθαναν από το μαχαίρι του Πιλάτου ούτε έπεσε στο κεφάλι τους κάποιος πύργος...

Άρα το «ομοίως» δεν αναφέρεται στον τρόπο αλλά στο τέλος, όχι στο πώς θα σκοτωθούμε αλλά στο ότι όλοι είμαστε υποκειμένοι στην πανανθρώπινη καταδίκη του θανάτου που ισχύει από την ώρα της πρώτης αμαρτίας, όταν ο Θεός προειδοποίησε: **«Καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει»** (Γέν 2/β/17), και από την οποία μοναδική ελπίδα για να γλιτώσει κάποιος είναι **Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ**.

«Τα έργα του Θεού»

Ας θυμηθούμε και την ιστορία του εκ γενετής τυφλού, για τον οποίο οι μαθητές ρώτησαν: **«Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού, ώστε να γεννηθή τυφλός;»** Θα προσέξουμε εδώ ότι ο Χριστός με τη σαφή Του δήλωση αποκλείει το ενδεχόμενο αυτό, λέγοντας: **«Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού»**. Και ευ-

θύς αμέσως εξηγεί ότι αυτή η κατάσταση έγινε **«διά να φανερωθώσι τα έργα του Θεού εν autō»** (Ιωάν. 9/θ/3).

Πολλοί βιάζονται να συμπεραίνουν από τούτη την τελευταία φράση, ότι ο άνθρωπος αυτός σκόπιμα γεννήθηκε τυφλός, ώστε να φανεί επάνω του η θαυματουργή δύναμη του Θεού. Πόση παρεξήγηση!

Αν ήταν έτσι, θα έπρεπε όλοι να χαιρόμαστε για κάθε μας κακοτυχία, ατύχημα και αρρώστια, και να γιορτάζουμε που ξέσπασαν επάνω μας. Επίσης όσοι είναι υγιείς και δεν πεινούν ή υποφέρουν, θα έπρεπε να αναρωτηθούν μήπως δεν είναι καλοί Χριστιανοί και γι' αυτό ο Θεός δεν τους έκρινε κατάλληλους «διά να φανερωθώσι τα έργα του Θεού» και στη δική τους ζωή μέσα από μια αρρώστια ή δυστυχία...

Δεν θα ήταν καλός Χριστιανός εκείνος που πριν πάει στη δουλειά του προσεύχεται, «*Θεέ μου φύλαξε με να μην πάθω κανένα κακό*»· ούτε η μάνα που κυοφορεί και προσεύχεται για το μωράκι της, «*Κύριε, ας είναι το παιδί μου υγιές*»· ή ο γεωργός που σπέρνει και προσεύχεται, «*Κύριε, προστάτευσε το χωράφι μου και χάρισε καλή σοδειά*». Αλλά και η Κυριακή Προσευχή δεν θα ήταν σωστό υπόδειγμα, αφού ζητάει –Δώσε μας ψωμί, –Μη μας οδηγήσεις σε πειρασμό και –Ελευθέρωσέ μας από τον Πονηρό.

Πώς όμως φανερώθηκαν τα έργα του Θεού στη ζωή του τυφλού; Με την τύφλωσή ή με τη θεραπεία του; Ασφαλώς με το δεύτερο. Αν λοιπόν η θεραπεία του τυφλού ΗΤΑΝ ΕΡΓΟ ΘΕΟΥ, άρα ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΡΓΟ ΘΕΟΥ το γεγονός της τύφλωσής του. Ο Θεός δοξάζεται όχι όταν κάνει έργα κακά (και Τον δοξάζουμε επειδή δεν κάνει) αλλά όταν ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ κι αυτό θα γίνει στο τέλος των καιρών, τότε που θα καθαρίσει το σύμπαν ακόμη

και από την παρουσία των κακοποιών δυνάμεων.

Αλλά υπάρχει και κρίση

Η Βίβλος αναφέρει κάποιες περιπτώσεις –ελάχιστες σε αριθμό– όπου ο Θεός έκανε μεγάλη και συλλογική κρίση (π.χ. στον Κατακλυσμό και στα Σόδομα). Ωστόσο ανάμεσα σ' αυτές τις ειδικές περιπτώσεις και τις φυσικές καταστροφές που συμβαίνουν στον κόσμο, υπάρχει τεράστια διαφορά, επειδή στις πρώτες **Η ΚΡΙΣΗ ΗΤΑΝ ΣΥΝΟΛΙΚΗ και χωρίς εξαιρέσεις**.

Για τους κατοίκους της γης στην εποχή του Νώε, ο Χριστός μάς λέει ότι «ήλθεν ο κατακλυσμός και **απώλεσεν άπαντας**». Η οικογένεια του πατριάρχη γλίτωσε επειδή «ο Νώε ήτο άνθρωπος δίκαιος, τέλειος μεταξύ των συγχρόνων αυτού» (Γέν. 6/ς/8-9). Επίσης για τα Σόδομα αναφέρεται, «καθ' ην ημέραν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, έβρεξε πυρ και θείον απ' ουρανού και **απώλεσεν άπαντας**» (Λουκ. 17/ιζ/27), ο δε Λωτ σώθηκε επειδή δεν ήταν όπως οι υπόλοιποι γύρω του.

Κάτι ανάλογο ίσχυε στα πλαίσια της Παλαιάς Διαθήκης και για το λαό Ισραήλ, που συχνά τιμωρήθηκε, κάτω από ορισμένες συνθήκες και προϋποθέσεις, ως ένας άνθρωπος... Όμως αυτές οι περιπτώσεις δεν έχουν εφαρμογή στους λαούς της γης. [Στο θέμα αυτό ελπίζουμε ν' αναφερθούμε σε μελλοντική ευκαιρία.]

Συμπέρασμα

Δίκαια, λοιπόν, ο Ψαλμωδός ψάλλει–κι εμείς συμφωνούμε μαζί του: «**Ο Θεός ημών είναι Θεός σωτηρίας· και Κυρίου του Θεού είναι η λύτρωσις από του θανάτου**» (Ψαλμ. 68/ξη/20). Αυτή είναι η χαρά του Θεού, όχι να αφαιρεί τη ζωή αλλά **ΝΑ ΠΑΡΕΧΕΙ ΖΩΗ!** Και μάλιστα όχι μόνο ζωή που περιορίζεται στα πρόσκαιρα αλλά ζωή αιώνια κι ευλογημένη!

«Έβεν-έζερ!

Μέχρι τούδε εβοήθησεν ημάς ο Κύριος» (Α΄ Σαμ. 7/ζ/12)

20 ΧΡΟΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Πόσο γρήγορα περνάει ο καιρός! Θα έλεγε κανείς πως ήταν μόλις χθες όταν τον Οκτώβριο του 1984 ένα ταπεινό φύλλο, οκτώ μόλις σελίδων και με το ασυνήθιστο όνομα «**Τύχικος**», έφτασε στα χέρια μόλις μερικών δεκάδων ανθρώπων, σε μια πρώτη “δοκιμαστική” έκδοση.

Δε μπορούσαμε τότε να γνωρίζουμε αν αυτό το ξεκίνημα έμελλε να έχει συνέχεια, γι’ αυτό και του δώσαμε τον αριθμό «**A**». Η θετική ανταπόκριση που είχαμε ήταν ενθαρρυντική για να συνεχίσουμε με ακόμη δύο δοκιμαστικά φύλλα το Νοέμβριο και το Δεκέμβριο του 1984 (αριθ. «**B**» και «**T**») και τα δεδομένα έπειθαν ότι ο Θεός ευλογούσε εκείνη την προσπάθεια.

Τώρα πια βρισκόμαστε στο 20ο έτος της κυκλοφορίας του «**T**», το τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας έχει αριθμό 184, οι σελίδες του έχουν φτάσει στις 3284 και αν ήταν γραμμένες σε ρολό, όπως τα παλιά βιβλία, θα είχαν μήκος περισσότερο από μισό χιλιόμετρο (560 μέτρα)...

Οσα έγιναν όλα αυτά τα χρόνια, καθώς και οι εμπειρίες που αποκτήσαμε, με τίποτα δε θα μπορούσαν ν’ αγορασθούν ή να πληρωθούν. Δοξάζου-

με γι’ αυτό τον Θεό, που με τη χάρη Του σύστησε και σκέπασε αυτό το έντυπο όλα τούτα τα χρόνια, ώστε να εκδίδεται όχι με δαπάνες των εκδοτών του αλλά αποκλειστικά και μόνο των αναγνωστών του, και μάλιστα με μια κυκλοφορία που μέσω του διαδικτύου δυνητικά μπορεί να φτάσει –και φτάνει– σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Τι ήταν αυτό που έκανε τους αναγνώστες του να αγαπήσουν τον «**T**»; Δεν μπορούμε να το πούμε με βεβαιότητα. Από εκείνα που κατά καιρούς αυθόρμητα γράφουν διάφοροι επιστολογράφοι, μπορούμε να συμπεράνουμε:

- Σε άλλους αρέσει η αληθινή και ασυμβίβαστη φωνή του.
- Άλλοι μιλούν για πρωτοτυπία στα θέματα που παρουσιάζει.
- Πολλοί χαίρονται την αδογματιστή θέση του, που υπηρετεί αποκλειστικά και μόνο τη γνήσια Εκκλησία του Χριστού.
- Άλλοι εκτιμούν ότι δεν λιβανίζει πρόσωπα και συστήματα.
- Όλοι τέλος συμφωνούν ότι ο «**T**» είναι ένα διαφορετικό έντυπο.

Αυτό ανταποκρίνεται και στη δική μας αρχική επιθυμία. Δε θέλαμε

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
« πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη Ζωή »

ΟΚΤΩΒΡΙΗΣ 1984 ★

★ Τ.Θ. 53 100 / 142 10 ΑΘΗΝΑ ★

★ ΤΥΧΙΚΟΣ Α

«Τά κατ' ἐμέ πάντα γνωρίσει ὁμῖν Τύχικος...»

Ο ΤΥΧΙΚΟΣ. Με το όνομα αυτό μας παρουσιάζεται στις Γραφές της Νέας Διαθήκης κάποιο πρόσωπο που στάθηκε στο πλάι του Αποστόλου Παύλου, βοηθός και συνεργάτης (Πρ. 20/4, Β' Τιμ. 4/12, Τιτ. 3/12, Εφ. 6/21, Κολ. 4/7-8). Κρίνοντας μάλιστα από τις αναφορές αυτές, ένας άνθρωπος ιδιαίτερα χρήσιμος σαν αγγελιοφόρος.

Μια άλλη ιδιαίτερη αποστολή του ευλογημένου αυτού οργάνου του Θεού ήταν και αυτή που, σχεδόν με τα ίδια ακριβώς λόγια, περιγράφεται από τον Παύλο τόσο στην Εφεσίους όσο και στην Κολοσσαείς επιστολές: «*ἵνα γινώτε τά περί ἡμῶν καί παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν*».

Σπουδαία η αποστολή και η χρησιμότητα του ανθρώπου αυτού στο χώρο της Εκκλησίας του Θεού στα αποστολικά χρόνια — ιδιαίτερα σ' εκείνο το «*καί παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν*». Παράκληση θα πει *παρηγοριά* και τούτη την παρηγοριά πολύ την είχαν ανάγκη οι αδελφοί μας του πρώτου χριστιανικού αιώνα. Μέσα σ' ένα περιβάλλον εχθρικό τόσο από τους Εθνικούς όσο και από τους Ιουδαίους, μέσα σε μια εκκλησιαστική πραγματικότητα που τη μαστίζε η ασυμφωνία και η παραταξιακή διαίρεση πίσω από μεγαλόσχημα ονόματα, μέσα σε ζυμώσεις αδιάκοπες με σκοπό να σμίξει το γνήσιο μήνυμα του Ευαγγελίου του Χριστού με τις ιουδαϊκές παραδόσεις από τη μια μεριά και με την εθνική φιλοσοφία από την άλλη. Πόσο σ' αλήθεια ευπρόσδεκτος θα ήταν ο ερχομός του Τύχικου κάθε φορά που ο Παύλος φρόντιζε να τον στείλει, εδώ ή εκεί, ανάλογα με τις ανάγκες των αδελφών.

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ, στον 20ο αιώνα, η πραγματικότητα που ζούμε έχει τα δικά της χαρακτηριστικά, που την ξεχωρίζουν από κάθε άλλη εποχή που προηγήθηκε. Δεν είναι εδώ ο χώρος για ν' ασχοληθούμε μ' αυτό το θέμα, ωστόσο υπάρχουν και πολυάριθμοι κοινοί τόποι με κείνη την αρχέγονη εποχή.

Πόσο ανακουφιστικό θα ήταν για πολλές καρδιές αν — με κάποιο τρόπο — μπορούσε να βρεθεί κοντά μας ο Τύχικος «*ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ*». Όμως οι μέρες μας είναι φτωχές από τέτοια

πρόσωπα. Σήμερα έχουμε πολλούς δασκάλους αλλά ελάχιστους «*ἀδελφούς*», πολλούς αφέντες αλλά σπάνιους «*δικόνοους*», πολλούς ηγέτες αλλά καθόλου — ή σχεδόν καθόλου — «*συνδούλους*».

ΤΟ ΑΠΛΟ ΧΑΡΤΙ που κρατάτε και διαβάσετε, το έντυπο αυτό που με τόση καλοσύνη έχετε την υπομονή να προσέξετε, ξεκίνησε το δρόμο του με μια μοναδική φιλοδοξία: Στις μέρες τούτες τις στερνές και πονηρές, να σταθεί ένας άλλος Τύχικος — ένα όργανο πληροφόρησης και παρηγοριάς για τα παιδιά του Θεού σαν «*ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ*» γι' αυτό και φέρει αυτό το όνομα.

Ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» λοιπόν, *δεν αποτελεί επίσημο όργανο κανενός. Δεν εκδίδεται από μια συγκεκριμένη εκκλησία ούτε οργάνωση. Δεν πουλιέται και δεν ενδιαφέρεται για μια πλατιά κυκλοφορία.* Μέσα στην πληθώρα των εντύπων, που κυκλοφορούν στον τόπο μας, οι άνθρωποι που φροντίζουν για τον «ΤΥΧΙΚΟ» επιθυμούν να υπηρετήσουν σ' έναν άλλο χώρο και να προσφέρουν σε 'κείνους που θα δεχτούν τούτη τη διακονία *κάτι άλλο — πιο βαθειά στο Λόγο του Θεού — πιο κοντά στην καθημερινή πραγματικότητα* για παρηγοριά στην καρδιά και αναψυχή στο πνεύμα.

Είμαστε πληροφορημένοι για την αναγκαιότητα αυτής της διακονίας. Αν, ωστόσο, κάποιος από τους παραλήπτες μας έχει διαφορετική γνώμη παρακαλούμε θερμά να μη διστάσει να μας γράψει τη γνώμη του *κι ακόμη να μη διστάσει να μας επιστρέψει το φάκελο που έλαβε.* Εμείς εκ των προτέρων του ζητούμε συγγνώμη και δεν πρόκειται να τον ξαναενοχλήσουμε στο μέλλον. Αν πάλι βρείτε τον «ΤΥΧΙΚΟ» ενδιαφέροντα παρακαλούμε να δώσετε το διπλό αντίτυπο που λάβατε σε κάποιον άλλον που θα το εκτιμήσει.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΣ για οποιαδήποτε επικοινωνία είναι:

«ΤΥΧΙΚΟΣ»

Τ.Θ. 53 100/142 10 ΑΘΗΝΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΔΑ

να εκδώσουμε ένα περιοδικό όπως τα πολλά που κυκλοφορούσαν εκείνη την εποχή αλλά να δώσουμε μια πηγή ενημέρωσης και μελέτης, που δε θα ήταν όργανο αυτού ή του άλλου εκκλησιαστικού συστήματος, αλλά θα μιλούσε αποκλειστικά και μόνο για τον Χριστό και το λαό Του, ανεξάρτητα, πέρα και πάνω από δογματικές αγκυλώσεις και, κυρίως, πάνω από τα χωρίσματα των ανθρώπινων αδυναμιών.

Προφανώς λάθη έχουν γίνει πολλά. Η ανθρώπινη αδυναμία συνοδεύει ακόμη τα βήματά μας στη γη. Ίσως υπήρξαν κάποιες υπερβολές κι ακόμη κάποιες παρανοήσεις για τις οποίες εκφράσαμε τη λύπη μας. Δεν καταφέραμε να κυκλοφορούμε πάντα ακριβώς στην ώρα μας και η ποιότητα εκτύπωσης αρκετές φορές δεν ανταποκρίθηκε στην επιθυμία μας.

Ωστόσο, παρ' όλες τις ατέλειες κι αδυναμίες μας, και παρά τις επιθέσεις και μικρότητες που κατά καιρούς εκδηλώθηκαν από στενόμυαλους ανθρώπους, ο «Τ» διανύει το 20ο έτος του και από το χρονικό αυτό ορόσημο μπορεί και θέλει άλλη μια φορά να δηλώσει και να υποσχεθεί ότι –πάντα και μόνο με τη χάρη και το έλεος του Θεού– θα συνεχίσει να υπηρετεί την Εκκλησία του Θεού, σύμφωνα με το πάγιο σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο/πιο κοντά στη ζωή», καλώντας τους πιστούς να υπερβούν τα ανθρώπινα χωρίσματα και να ζήσουν την αλήθεια και την αγάπη του Σωτήρα.

Οσους συμφωνούν με τα παραπάνω, τους παρακαλούμε, «**Προσεύχεσθε, αδελφοί, περί ημών, διά να τρέχη ο λόγος του Κυρίου και να δοξάζεται, καθώς και εις εσάς**» (Β' Θεσ. 3/γ/1) και εκ των προτέρων τούς ευχαριστούμε! **Τ**

ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ, ΛΥΣΗ Ή ΠΡΟΒΛΗΜΑ;

Το θέμα για την αναζωπύρωση είχε μεγάλο ενδιαφέρον, όπως έδειξαν οι αναγνώστες που έσπευσαν να εκφράσουν απόψεις τους, για το οποίο και τους ευχαριστούμε. Επίσης οι εκδότες του περιοδικού “Αναζωπύρωση στην Ελλάδα” είχαν την καλοσύνη να στείλουν μια σειρά τευχών που έχουν εκδώσει. Καθώς δε ένα από αυτά κρίθηκε ιδιαίτερου ενδιαφέροντος, το αναδημοσιεύουμε στις επόμενες σελίδες ως συνέχεια της σειράς για την Αναζωπύρωση, κάτω από τον τίτλο “Εξομολογήσεις Διαμαρτυρομένων”. Εμείς θα επανέλθουμε στο εγγύς μέλλον.

Πόσο πονούν τα αληθινά λόγια;

Μερικοί δυσανασχετούν όταν ο «Τ» αποκαλύπτει τα κακώς κείμενα στις εκκλησίες τους. Αυτό εν μέρει μας ικανοποιεί, επειδή μαρτυρεί την παρουσία κάποιου ίχνους εντροπής, που ίσως οδηγήσει και σε μετάνοια. Άλλοι όμως αδιαφορούν για όλα, επειδή το κακό έχει γίνει πια συνήθεια στη ζωή τους και ελάχιστα πλέον ενοχλεί... Αναδημοσιεύουμε γι' αυτό μεγάλο απόσπασμα από άρθρο του Michael Brown, που με εντιμότητα ομολογεί και επιβεβαιώνει όσα λέγονται σ' αυτές τις σελίδες, με την ελπίδα μήπως κάποιοι τολμήσουν να κοιτάξουν στον καθρέφτη της αλήθειας. Βέβαια, όπως σημειώνει και ο μεταφραστής του εν λόγω άρθρου, ο συγγραφέας είχε υπόψη του την κατάσταση των Διαμαρτυρομένων στις ΗΠΑ, όπου ζει, που όμως οι Διαμαρτυρόμενοι της Ελλάδας τούς ακολουθούν κατά πόδας, ατυχώς.

Ο Θεός δεν εντυπωσιάζεται με διαφημίσεις. Δεν διαθέτει χώρο για υπερβολές. Οι μεγάλες ομιλίες δεν Τον επηρεάζουν. Οι εντυπωσιακοί ισχυρισμοί δεν Τον εξαπατούν. Νοιάζεται μόνο για την αλήθεια. Κι ενώ μπορούμε εύκολα να εξαπατήσουμε τους άλλους (και τους εαυτούς μας), ποτέ δεν μπορούμε να εξαπατήσουμε τον Κύριο.

Είναι «ο έχων τους οφθαλμούς Αυτού ως φλόγα πυρός», είναι «ο έχων την ρομφαίαν την δίστομον την οξείαν», Αυτός είναι «ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός» (Αποκ. 2/β/18,12, 3/γ/14). Ποτέ δεν λέει: «Νομίζω». Λέει μόνο: «Ξέρω». Σε κάθε εκκλησία που απευθύνεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, τα

λόγια Του ήταν πάντα τα ίδια: «Εξεύρω...»

Οι πιστοί στις Σάρδεις είχαν ένα όνομα. Έχαιραν εκτίμησης στη βασιλεία. Ο Ιησούς όμως δεν συγκινούνταν. «**Εξεύρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις ότι ζης, και είσαι νεκρός**». (Αποκ. 3/γ/1). Αυτό που νόμιζαν οι άλλοι άνθρωποι ήταν τελείως λάθος.

Ο Ιησούς λέει: «Εξεύρω...»

Είσαι πρόθυμος ν' ακούσεις την αλήθεια;

Οι άνθρωποι της Λαοδίκειας φαινόταν τόσο καλοί στο εξωτερικό. Φαινόταν να έχουν μαζέψει όλα τα καλά.

Ήταν η εκκλησία εκείνη που είχε φτάσει στο πιο ακμάζον, το πιο ευλογημένο, το πιο χρισμένο σημείο. (Πιθανόν να καυχόταν ότι είχε τις "πιο γρήγορα αυξανόμενες συναθροίσεις" στη Μικρά Ασία). Ο Ιησούς όμως είδε πέραν αυτής της λάμψης και της ακτινοβολίας.

«Εξεύρω τα έργα σου... Διότι λέγεις, Ότι πλούσιος είμαι, και επλούτησα, και δεν έχω χρείαν ουδενός, και δεν εξεύρεις ότι συ είσαι ο ταλαίπωρος, και ελεεινός, και πτωχός, και τυφλός, και γυμνός» (Αποκ. 3/γ/15,17).

Τα λόγια του Ιησού αφαίρεσαν το κάλυμμα. Βλέπει. Μιλάει. Ξέρει.

Είναι πολύ άσχημο να βρίσκεσαι σε μια ταλαίπωρη, ελεεινή, φτωχή, τυφλή και γυμνή κατάσταση. Η μεγαλύτερη όμως τραγωδία είναι να μην το ξέρεις!

Τι θα έλεγε ο Ιησούς σε μας σήμερα; Αν εμφανιζόταν σε ένα χριστιανικό τηλεοπτικό κανάλι, ποιο θα ήταν το μήνυμά Του; Πόσο απ' αυτό που έχουμε σήμερα είναι καλό όνομα και φήμη και πόσο είναι πραγματικότητα; Είμαστε μια Εκκλησία μαχητική ή μια παραμορφωμένη; Ο Ιησούς λέει: **«Εξεύρω...»** Είσαι πρόθυμος ν' ακούσεις **την αλήθεια**;

«Αυτό που είμαστε είναι μόνο αυτό, που υπάρχει στο σκοτάδι, εκεί που τίποτα δεν φαίνεται. Όλο το υπόλοιπο είναι απλά φήμες. Αυτό που ο Θεός βλέπει, είναι μόνο εκείνο που βρίσκεται στο σκοτάδι, στα κρυφά, στις φαντασιώσεις του νου μας, στις σκέψεις της καρδιάς μας, στις συνήθειες του σώματος μας. Σ' αυτά τα πράγματα σταμπάρει ο Θεός όταν μας κοιτάζει... Ο χαρακτήρας είναι

αυτό που βρίσκεται στο σκοτάδι». (Oswald Chambers).

Ποιος είναι ο χαρακτήρας της σύγχρονης Εκκλησίας; Τι βαθμό παίρνουμε στον κρυφό τομέα, στο σκοτάδι;

Θυμήσου: Ο Θεός βλέπει **αυτό** που κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δει. Ο Θεός βλέπει **όταν** κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δει. Παντού... Τα πάντα... Πάντοτε.

«Εάν ειπώ, Αλλά το σκότος θέλει με σκεπάσει· και η νυξ θέλει είσθαι φως περί εμέ. Και αυτό το σκότος δεν σκεπάζει ουδέν από σου. Και η νυξ λάμπει ως η ημέρα. Εις σε το σκότος είναι ως το φως» (Ψαλμ. 139/ρλθ/11-12).

Οι ερευνητικές Του ακτίνες ξεσκεπάζουν και αποκαλύπτουν. Ας τρέξουμε προς το φως, έτσι ώστε να μπορέσουμε να δούμε. **Εκείνος μας έχει ήδη δει.**

Υπάρχει τόσο ανυπακοή και ακαθαρσία, τόσο σαρκικότητα και διαφθορά, που έχουμε κάνει την παρουσία του Θεού να απομακρυνθεί

Λέμε: «Είμαστε τόσο πλούσιοι! Τα αγαθά μας από το Ευαγγέλιο έχουν εξαπλωθεί σ' ολόκληρη την υφήλιο, τα βλέντε με τις νίκες μας σύντομα θα τα δει κάθε χώρα, οι θαυματουργικές διακονίες μας κοντεύουν να φτάσουν σ' ολόκληρο τον κόσμο. ΔιάβOLE, πρόσεξε! Η Εκκλησία βρίσκεται εδώ». Ο Ιησούς όμως λέει: **«Εξεύρω...»** Πόσο αξιολύπητη πρέπει να φαίνεται η καύχηση μας. Ποια ήταν η μεγαλύτερη αδυναμία της εκκλησίας των Σάρδεων; **«Το όνομα έχεις ότι ζης...»** Πίστευαν αυτά που άκουγαν να λένε γι' αυτούς! Ποιο ήταν το μεγαλύτερο πταίσμα της εκκλησίας της Λαοδιδ-

κειας; «...**Δεν εξεύρεις ότι συ είσαι ο ταλαίπωρος, και ελεεινός, και πτωχός, και τυφλός, και γυμνός**». Νόμιζαν ότι πήγαιναν τόσο καλά! Είναι πολύ άσχημο να βρίσκεσαι σε μια ταλαίπωρη, ελεεινή, φτωχή, τυφλή και γυμνή κατάσταση. Η μεγαλύτερη όμως τραγωδία είναι **να μην το ξέρεις!**

Ούτε κι εμείς καταλαβαίνουμε την πραγματική κατάστασή μας. Κι εμείς έχουμε ένα καλό όνομα και μια φήμη. Ο Ιησούς όμως γνωρίζει την αλήθεια. Τι πρέπει να γίνει για ν' ανοίξουν τα μάτια μας; Συλλογιστείτε αυτά τα ειλικρινά λόγια. Ίσως πονέσουν λίγο, όμως είναι σωστά.

«Πολλές από τις εκκλησίες μας λατρεύουν ένα Θεό που είναι απών». (Λέοναρντ Ράβενχιλλ). Υπάρχει τόση ανυπακοή και ακαθαρσία, τόση σαρκικότητα και διαφθορά, που έχουμε κάνει την παρουσία του Θεού να απομακρυνθεί. Είναι πιθανόν οι πιστοί να συνεχίζουν να προσεύχονται, να έχουν οικογενειακές συμμελέτες, να ομολογούν, να ψάλλουν ύμνους, να αποδεκατίζουν, να παρακολουθούν συναθροίσεις **και ούτε καν να γνωρίζουν ότι το Πνεύμα του Κυρίου έχει απομακρυνθεί**. Έχουμε τόσο πολύ συνηθίσει τα επιφανειακά που δύσκολα θα επιθυμήσουμε τα υπερφυσικά. Έχουμε τόσο πολύ συνηθίσει «τα μέρη των οδών Αυτού» (Ιωβ 26/κς/14), που συχνά ξεχνάμε την εσωτερική ουσία των οδών Του.

Πού είναι η δόξα; Πού είναι η αίσθηση του δέους; Πού είναι η μεγαλοπρέπεια του Θεού; Πόσο συχνά η φωνή Του αντηχεί στα ενδόμυχα μας; Αυτή η φωνή που σε συντρίβει, που σε κάνει να τρέμεις; Πόσο συχνά τα σημεία και τα τεράστια Του σε κάνουν να φωνάξεις:

«Ω, είναι ο Κύριος!» Πόσο τακτικά μείναμε άφωνοι, συγκλονισμένοι, έκπληκτοι και σιωπηλοί, εξαιτίας των τρομερών πραγμάτων που Εκείνος έχει κάνει; **Πού είναι η παρουσία του Θεού;** Τι ντροπή! Πιστεύουμε στις διογκωμένες και υπερβολικές αναφορές μας. Έχουμε εξαπατηθεί από τα ίδια μας τα υπέροχα λόγια. Δεκάδες διακονίες σε ολόκληρη τη χώρα ισχυρίζονται ότι έχουν φοβερά, τρομερά, καταπληκτικά σημεία και τεράστια και θαύματα. Όλοι αναφέρουν εντυπωσιακές ενέργειες του Θεού. Όταν τους ακούς να μιλάνε, νομίζεις ότι συγκρίνοντάς τους με τους αποστόλους, οι δεύτεροι ήταν μάλλον πνευματικά αρχάριοι. (Μη γελάτε. Μερικοί διδάσκαλοι ισχυρίζονται ότι αν ο Παύλος είχε την αποκάλυψή **μας**, δεν θα είχε αυτό το σκόλοπα στη σάρκα του κι αν ο Στέφανος γνώριζε την πλήρη εξουσία που είχε, δεν θα είχε μαρτυρήσει. Αντί να γελάσουμε, καλύτερα να κλάψουμε). Ίσως οι απόστολοι κάποια μέρα θαυμάσουν τους σύγχρονους αγίους. Αυτή η μέρα όμως δεν είναι σίγουρα η σημερινή.

Όταν τους ακούς να μιλάνε, νομίζεις ότι συγκρίνοντας τους με τους αποστόλους, οι δεύτεροι ήταν μάλλον πνευματικά αρχάριοι

Τα αμερικανικά μας "σημεία και τεράστια και θαύματα" με το ζόρι αξίζουν αυτό το όνομα. Είναι καθαρά **σημεία**, εκείνα δηλ. τα συγκεκριμένα σημάδια που φανερώνουν ότι ο παντοδύναμος Θεός εργάζεται; Με ποια λογική είναι **σημεία και τέρατα**, αν δεν προκαλούν το θαυμασμό και την κατάπληξη; Πώς μπορούμε να τα αποκαλούμε **θαύματα** όταν η λέξη ουσιαστικά σημαίνει φοβερά

πράγματα; Σε πόσες φοβερές εκδηλώσεις γινόμαστε μάρτυρες σήμερα;

Η “αποκαλούμενη ευαγγελική αφύπνιση” φαίνεται να μην έχει καμία επίδραση πάνω στα ήθη της χώρας

Η αλήθεια [είναι] ότι μακράν απέχουμε από την πραγματική αποστολική εξουσία σ’ αυτή τη χώρα, ακόμα κι αν μας αρέσει να χρησιμοποιούμε τον όρο. Στην πραγματικότητα φαίνεται το να είσαι αποστολικός είναι πολύ στη μόδα στις μέρες μας, ιδιαίτερα για τους ποιμένες που έχουν ξεκινήσει περισσότερες από μία εκκλησίες. Μην ξεχνάμε όμως τα λόγια του Παύλου:

«Τα μεν σημεία του αποστόλου ενεργήθησαν μεταξύ σας εν πάση υπομονή, διά θαυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων» (Β΄ Κορ. 12/ιβ/12).

Και ο Παύλος εννοούσε τα πραγματικά. Θέλουμε να αποκατασταθεί η δόξα του Θεού; Είμαστε έτοιμοι για μία ατελείωτη δύναμη; Τότε ας αντιμετωπίσουμε τα ειλικρινά λόγια, όσο κι αν μας πονέσουν.

Ο Πάρις Ράιντχεντ, που υπηρέτησε σαν ποιμένας στο κέντρο της Νέας Υόρκης και ως ιεραπόστολος στο Σουδάν και σαν οικονομικός σύμβουλος του Τρίτου Κόσμου, έγραψε τελευταία:

«Κατά τη διάρκεια των σαράντα χρόνων που είμαι στην υπηρεσία του Κυρίου έχω αντιληφθεί ότι το προϊόν μαζικής παραγωγής που περνά ως “χριστιανικό” έχει ελάχιστη ή καμία ομοιότητα με τη δυναμική πραγματικότητα του Χριστού, που μπορεί και πρέπει να είναι η σφραγίδα κάθε αληθινού παιδιού του Θεού».

Ο Ευαγγελικός κήρυκας Καρλ Χένρυ είχε σχολιάσει το εξής: «Δεν ξέρουμε πόσα απ’ αυτά που κατέχουμε από τον πρακτικό χριστιανισμό είναι στ’ αλήθεια ένας αποστατημένος συμβιβασμός με το πνεύμα αυτής της εποχής».

Ο Έντουαρντ Ορρ, φημισμένος γνώστης της αναζωπύρωσης και ομιλήτης, έγραψε λίγο πριν το θάνατο του:

«Ο ελλιπής ευαγγελισμός έχει γίνει εθνικό σκάνδαλο. Ενώ οι ευαγγελιστικές κινήσεις αξιώνουν απερίγραπτους αριθμούς νέων πιστών, εθνικά αποτελέσματα σφυγμομετρήσεων ανακοινώνουν ότι πολλαπλά εκατομμύρια ισχυρίζονται ότι είναι “αναγεννημένοι”, όμως μια εθνική εφημερίδα παρατηρεί ότι η “αποκαλούμενη ευαγγελική αφύπνιση” φαίνεται να μην έχει καμία επίδραση πάνω στα ήθη της χώρας, ενώ οι φόνοι, οι ληστείες, οι βιασμοί, η πορνεία, η πορνογραφία και άλλα κοινωνικά κακά αφθονούν». (...)»

Έχουμε κι εμείς τις παπικές εξουσίες μας, τους εμπνευσμένους διδασκάλους μας και τους χρισμένους προφήτες μας.

Πολλοί από μας είμαστε περισσότερο νεκροί παρά ζωντανοί, περισσότερο κλειστοί παρά ανοικτοί, περισσότερο λάθος παρά σωστοί.

Αγωνιζόμαστε για την πίστη που παραδόθηκε άπαξ στους αγίους; (Ιουδα 3).

Πάνω από 30 χρόνια πριν ο Τόζερ έιπε:

«Το αμερικάνικο μυαλό, που ενδιαφέρεται να γίνονται τα πράγματα γρήγορα κι εύκολα χωρίς να νοιάζεται για την ποιότητα ή την αντοχή τους, έχει γεννήσει ένα ιό, που έχει μολύνει ολόκληρη την ευαγγελική Εκκλησία στις ΗΠΑ και μέσα από τα βιβλία μας, τους ευαγγελι-

στές και τους ιεραποστόλους μας, έχει εξαπλωθεί και σ' ολόκληρο τον κόσμο... Ο στιγμιαίος χριστιανισμός είναι η συμπεριφορά που επικρατεί τον 20ο αιώνα. Αναρωτιέμαι αν ο άνθρωπος που έγραψε το Φιλιππησίους 3/γ/7-16 θα αναγνώριζε το χριστιανισμό αυτό σαν την πίστη για την οποία τελικά πέθανε. Φοβάμαι πως όχι».

Τι θα έλεγε ο Τόζερ, αν ζούσε σήμερα; Ακόμα χειρότερα. Τι θα έλεγε ο Παύλος;

Θα έβλεπε ο Παύλος τις μοντέρνες καινοτομίες μας, τις εξελιγμένες τεχνικές

μας και τις πιο πρόσφατες αποκαλύψεις μας και δεν θα έλεγε: «Δεν επαινώ, ότι συνέρχεσθε ουχί διά το καλήτερον, αλλά διά το χειρότερον»; (Β' Κορ. 11/α/17).

Θα έβλεπε πόσο έχει απομακρυνθεί το κήρυγμα του ευαγγελίου από το σταυρό και δεν θα ρωτούσε: «Τις σας εβάσκανεν, ώστε να μη πειθήσθε εις την αλήθειαν σεις, έμπροσθεν εις τους οφθαλμούς των οποίων ο Ιησούς Χριστός διεγράφη εσταυρωμένος μεταξύ σας;» (Γαλ. 3/γ/1).

ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2004

Δοξάζουμε τον Κύριο που μας ικανώνει να παρουσιάσουμε τον οικονομικό απολογισμό της διακονίας μας κατά το 2004. Το έτος που πέρασε κυκλοφόρησαν 6 νέα τεύχη και υπήρξε συνεχής παρουσία του περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ» στο διαδίκτυο, από όπου το διαβάζουν πολλά άτομα πέρα από τους τακτικούς παραλήπτες μέσω ταχυδρομείου.

Τα έξοδά μας κι εφέτος κρατήθηκαν στα κατώτερα δυνατά, χάρη σε εθελοντική εργασία που προσφέρεται με πολλή αγάπη.

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Από προαιρετικές συνεισφορές των φίλων της «Χριστιανικής Αλήθειας»	3.084 ΕΥΡΩ	ΕΚΤΥΠΩΣΗ	1.354,04 ΕΥΡΩ
		ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ	749,32 ΕΥΡΩ
		ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	812,31 ΕΥΡΩ
ΣΥΝΟΛΟ	3.084 ΕΥΡΩ	ΣΥΝΟΛΟ	2.915,67 ΕΥΡΩ
Υπόλοιπο θετικό 168,33 ΕΥΡΩ			
Αποδείξεις / Βεβαιώσεις Αποδοχής Δωρεάς για κάθε νόμιμη χρήση, στάλθηκαν ταχυδρομικώς σε όσους πρόσφεραν από 30 ΕΥΡΩ και άνω, για λόγους οικονομίας.\			

Μήπως δεν θα έβρισκε ανάμεσα μας αυτό που φοβόταν ότι θα έβρισκε ανάμεσα στους Κορινθίους: «...έριδες, ζηλοτυπίαι, θυμοί, μάχαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, αλαζονείαι, ακαταστασίαι»; (Β΄ Κορ. 12/ιβ/20). (Όλο αυτό μοιάζει με μερικές από τις εκκλησιαστικές συναθροίσεις μας ή τις δογματικές μας συμφωνίες και συνενώσεις).

Εξαιτίας των διαχωρισμών που υπήρχαν ανάμεσα στις συναθροίσεις που αποτελούσαν την εκκλησία στην πόλη της Κορίνθου, ο Παύλος δεν μπορούσε να τους μιλήσει σαν σε πνευματικούς, αλλά σαν σε σαρκικούς, όχι σαν σε ώριμους, αλλά ως προς νήπια εν Χριστώ. **«Επειδή έτι σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι έτι μεταξύ σας φθόνος και έρις και διχόνοιαι, δεν είσθε σαρκικοί, και περιπατείτε κατά άνθρωπον;»** (Α΄ Κορ. 3/γ/1,3). Ακόμα και σήμερα είναι σπάνιο να βρεις μια **μόνη και συγκεκριμένη** εκκλησία ελεύθερη από φθόνο και διχόνοιας, χωρίς να αναφέρουμε πόσο σπάνιο είναι να έρθει σε ενότητα **η Εκκλησία σε μια πόλη** στο σύνολο της. Σε πολλές επαρχίες, οι μισές από τις τοπικές εκκλησίες ούτε καν μιλάνε ο ένας στον άλλο (έστω κι αν κρατούν την ίδια θεολογία). Και είναι τόσο συχνό φαινόμενο η μια ομάδα να πιστεύει ότι η άλλη ομάδα είναι "επικίνδυνη" (ιδιαίτερα αν αυτά τα "επικίνδυνα" άτομα απολαμβάνουν κάποιο βαθμό ευλογίας). Η Εκκλησία, που ισχυρίζεται ότι είναι αναγεννημένη και βαδίζει με τον Κύριο, είναι απίστευτα ρηχή, επιπόλαια και ανώριμη. Κι όμως νομίζουμε ότι έχουμε βάθος.

Και τι θα έλεγε ο Παύλος για τις προτιμήσεις μας και τη λατρεία μας σε ανθρώπους; Θα έλεγε ότι συμπεριφερό-

μαστε σαν σαρκικοί ή σαν ισχυροί άνδρες;

«Γάλα σάς επότισα, και ουχί στερεάν τροφήν, διότι δεν ηδύνασθε έτι να δεχθήτε αυτήν, αλλ' ουδέ τώρα δύνασθε έτι» (Α΄ Κορ. 3/γ/2).

«Διότι όταν λέγη τις, Εγώ μεν είμαι του Παύλου, άλλος δε, Εγώ του Απολλώ, δεν είσθε σαρκικοί;» (Α΄ Κορ. 3/γ/4).

Και είμαστε πολύ πιο ένοχοι γι' αυτά, απ' ό,τι ήταν οι Κορίνθιοι. Δεν ακολουθούμε απλά και μόνο ανθρώπους, είμαστε οπαδοί ανθρώπων. Δεν συμφωνούμε απλά και μόνο μ' αυτούς, αλλά τους λατρεύουμε. Οι διδασκαλίες τους έχουν πιο πολλή αξία μέσα μας απ' ό,τι οι ίδιες οι Γραφές. **Βασίζουμε πολλά απ' τα πιστεύω μας σ' αυτά που έχουμε ακούσει από ανθρώπους, όχι σ' αυτά που έχουμε μάθει από τον Κύριο.** Υπάρχει μεγάλη διαφορά.

Είναι εκπληκτικό να βλέπεις πώς ένας εθνικός χριστιανός ηγέτης βγαίνει με μια νέα ερμηνεία ενός εδαφίου, που δεν έχει ακουστεί πριν ξανά και πριν καλά-καλά το πάρεις χαμπάρι, έχει έρθει αποκάλυψη σε όλους τους οπαδούς του! Τώρα το διδάσκουν σαν μια αποκάλυψη δοσμένη από το Θεό κι εμείς καταβροχθίζουμε αυτή τη "νέα αλήθεια". **Εκείνοι** όμως δεν το έλαβαν από το Θεό. (Κατά πάσα πιθανότητα ούτε ο ηγέτης τους το έλαβε από το Θεό). Το έλαβαν από άνθρωπο. Κι εμείς νομίζαμε ότι μόνο η Καθολική Εκκλησία ισχυρίζεται ότι κατέχει το αλάνθαστο! Όχι, βέβαια! Έχουμε κι εμείς τις παπικές εξουσίες μας, τους εμπνευσμένους διδασκάλους μας και τους χρισμένους προφήτες μας και μπορούν εκείνοι να μας πουν τι πραγματικά ήθελε να πει ο Θεός. Πόσο περισσότερο σαρκικοί, κοσμικοί, ανθρω-

ποκεντρικοί μπορούμε να γίνουμε; Κι ακόμα νομίζουμε ότι είμαστε τόσο πνευματικοί!

Φυσικά υπάρχει σημαντική θέση στο Σώμα του Χριστού για το διδάσκαλο του Λόγου. Οι δάσκαλοι καλούνται να θρέψουν, να οικοδομήσουν και να οδηγήσουν το ποίμνιο, αλλά δεν παίρνουν τη θέση του Αγίου Πνεύματος. Πολλοί από μας δεν διδασκόμαστε πλέον από [τον Παράκλητο]!

Προσφέρουν λάθος ελπίδα και ασφάλεια σε ένα λαό κι ένα έθνος που πεθαίνει

Είναι η ώρα μας ν' ακούσουμε λόγια αλήθειας, λόγια που θα διεισδύσουν το επικάλυμμα της αυτοϊκανοποίησης και θα διαταράξουν την εγωιστική πνευματικότητα μας. Αυτό που προφήτεψε ο Παύλος, έχει εκπληρωθεί. **«Διότι θέλει έλθει καιρός, ότε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν. Και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή»** (Β' Τιμ. 4/δ/3-4).

Το πρόβλημα με τους ψευδοπροφήτες είναι ότι χρησιμοποιούν με επιπολαιότητα την αδυναμία και το σπάσιμο των ανθρώπων λέγοντας τους:

«Και ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίως, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη, και δεν υπάρχει ειρήνη» (Ιερ. 6/ς/14).

Παραπλανούν τις μάζες, επειδή κι οι ίδιοι είναι πλανημένοι

Δεν αποκαλύπτουν την ανιάτη κατάσταση του ασθενή. Προσφέρουν λάθος ελπίδα και ασφάλεια σε ένα λαό κι ένα έθνος που πεθαίνει. Και λένε: «Κανένα κακό δεν μπορεί να συμβεί σε μας. Ούτως ή άλλως είμαστε παιδιά του Θεού». Κι έτσι παραπλανούν τις μάζες, επειδή κι οι ίδιοι είναι πλανημένοι.

Ευχαριστώ το Θεό γιατί πολλοί πιστοί σήμερα νιώθουν κουρασμένοι από τα άδεια λόγια. Οι διάφορες αναφορές επιτυχίας δεν γεμίζουν το ολοένα αυξανόμενο κενό. Στις καρδιές μας θέλουμε την αλήθεια όσο ενοχλητική και δυσάρεστη κι αν είναι. Έχουμε αηδιάσει και κουραστεί από τα ανθρώπινα λόγια. Είμαστε αποφασισμένοι ν' ακούσουμε από το Θεό.

Τι θα έλεγε ο Ιησούς;

Αναδημοσίευση από το περιοδικό «Αναζωπύρωση στην Ελλάδα» (Ιούνιος 2004, σελ. 7-15).
www.geocities.com/revivalingreece

Ο πύργος της Βαβέλ... κι ο πύργος του Βαβύλ

ΕΑΝ ΒΑΒΕΛ = ΣΥΓΧΥΣΗ, ΒΑΒΥΛ = ??????

Δεν ξέρει κανείς τι να πρωτοθαυμάσει από όσα ακούστηκαν και γράφτηκαν τον τελευταίο καιρό στα ΜΜΕ σχετικά με τη δράση κάποιου Βαβύλη ή Φωκά ή ποιος ξέρει ποιά άλλα ονόματα, που αν και φυγόδικος για ναρκωτικά κ.λπ., μπορούσε να κινείται ελεύθερα σε Υπουργεία, Μητροπόλεις και Πατριαρχεία, και να λαβαίνει εμπορικές αναθέσεις, “ποιμαντικές” διευκολύνσεις και συστατικές επιστολές... ● Το περίεργο είναι ότι η πρώτη αντίδραση ήταν πως ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΖΕ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΙΧΕ ΔΕΙ, ώσπου η δημοσιογραφική έρευνα έφερε στο φως ταινίες, φωτογραφίες και έγγραφα, που όσο και αν επιχείρησαν να αρνηθούν ως πλαστές κ.λπ., στη συνέχεια με βάση αυτές άρχισαν να υπόσχονται δράση. ● Εμείς δε θέλουμε να λερωθούμε άλλο από αυτό το βόρβορο ούτε μπορούμε να ξέρουμε πώς θα τελειώσει αυτή η ιστορία. Το μόνο βέβαιο ωστόσο είναι ότι πολλές χιλιάδες ΕΥΡΩ έκαναν φτερά από εκκλησιαστικά ταμεία οι δε μυστικές υπηρεσίες εύκολα κινούνται σε “αγίους τόπους”. ● Επίσης η όποια “κάθαρση” ουδόλως μέλλει να επηρεάσει τους συγκεντρωμένους θησαυρούς αγίων πατέρων που ενδιαφέρονται “για τα στερνά” τους, όχι όμως και για το λογαριασμό που θα δώσουν στον ΔΙΚΑΙΟ ΚΡΙΤΗ «εν εκείνη τη ημέρα»... ❧

Πάντοτε ευπρόσδεκτη

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Χαιρόμαστε στη χαρά τους!

«Είναι τιμή μου που επικοινωνώ πάλι μαζί σας. Έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που μέσα στο χριστιανικό περιοδικό σας, που έπαιρνε ο πατέρας μου, βρήκα ένα ένθετο περιοδικό για παιδιά, τον «ΕΥ-ΤΥΧΟ».

Ήμουν τότε γύρω στα 12 και η χαρά μου ήταν απερίγραπτη! Συμμετείχα σε όλους τους διαγωνισμούς με τα χριστιανικά σταυρόλεξα, τα κουίζ, και αφιέρωνα ώρες ανατρέχοντας στην Αγία Γραφή για να στείλω κάθε μήνα τις σωστές απαντήσεις και να κερδίσω κάποιο δώρο!

Σας ευχαριστώ που το περιοδικό σας με βοήθησε να μάθω για τον Θεό και τη χριστιανική ζωή των παιδιών Του. Ανακάλυ-

ψα τις αλήθειες Του και την αγάπη Του που είναι πλούσια κάθε μέρα για όλους εμάς!

Στις 28 Αυγούστου παντρεύτηκα με την Γεωργία, τη γυναίκα που ο Θεός μου χάρισε και Του είμαι ευγνώμων γι' αυτήν. Πάντα ήξερα ότι η γυναίκα που Αυτός θα μου δώσει θα είναι η καλύτερη για μένα και Τον ευχαριστώ που θα σταθεί μαζί μας και στον έγγαμο βίο μας και προσευχόμαστε ο Θεός να μας κάνει ευλογία στους γύρω μας.

Προσευχόμαστε να συνεχίσετε το καλό έργο.

Σας παρακαλώ να μας στέλνετε τον «ΤΥΧΙΚΟ» στην παρακάτω διεύθυνση

Αγαπητά μας παιδιά,

Το γράμμα σας μας έδωσε μεγάλη χαρά. Πάντα προσευχόμαστε για την ευλογία του Θεού στα παιδιά Του και χαιρόμαστε ιδιαίτερα όταν αξιώνει εμάς τους ανάξιους να είμαστε χρήσιμοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην προκοπή των νεαρών μας αδελφών. Με καμάρι δημοσιεύουμε τη φωτογραφία του γάμου σας και ευχόμαστε η χάρη του Θεού να σκεπάζει τη νέα σας οικογένεια και να στεφανώνει κάθε καινούργια μέρα με τα αγαθά Του, πνευματικά και υλικά.

Ποιοι οι Χριστιανοί (;)

Αναφερόμενος σε προηγούμενη απάντησή μας (βλ. σελ. 3207) ο κ. **Ν. Μαυρομάγουλος** έστειλε νέα μακροσκελή επιστολή του, που δε μπορεί να δημοσιευθεί ολόκληρη λόγω χώρου, εις την ο-

ποία διαφωνεί με τους κ.κ. καθηγητές και επιστήμονες τις θέσεις των οποίων παρουσιάσαμε και τις οποίες δεν ανήκει βεβαίως σ' εμάς να αναθεωρήσουμε ή να ελέγξουμε.

Επίσης προσπαθεί να πείσει πως στην Ελλαδική Εκκλησία όλα βαίνουν καλώς... Αλλά και σ' αυτό το ζήτημα δε μπορούμε να συμφωνήσουμε, επειδή έτσι θα έπρεπε να διαφεύσουμε παλαιές και πρόσφατες αποκαλύψεις του Τύπου και μάλιστα του εκκλησιαστικού. Αναφέρεται επίσης και σε κάποια άλλα δευτερεύοντα θέματα.

Κυρίως όμως – κι αυτό για εμάς είναι το σπουδαιότερο– ο κ. Ν.Μ. θέτει θέμα για το ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ και γράφει:

«...εσείς (ως Προτεστάντες), προφανώς θεωρείτε Χριστιανό τον οποιονδήποτε. Όμως αγαπητοί μου, η Χριστιανική Εκκλησία είναι ΜΙΑ, και όχι χίλια κομμάτια αιρέσεων. Και όποιος διαφωνεί με την Εκκλησία του Χριστού, απλώς δεν είναι Χριστιανός, και ας υποστηρίζει ό,τι θέλει. Δεν είναι Χριστιανός όποιος ξεφυτρώνει ξαφνικά και ισχυρίζεται Χριστιανικότητα. Χριστιανός έξω από την Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ». Και προσθέτει παρακάτω: «Εφόσον λοιπόν η Εκκλησία συμφώνησε σε αυτό, δεν πέφτει λόγος σε κανέναν Προτεστάντη αν του αρέσει ή όχι.» (Υπογράμμιση του «Τ»)

Το ποιοι είναι «Προτεστάντες» ή όχι, δεν μας αφορά και γι' αυτό δεν πρόκειται να ασχοληθούμε. Θα μείνουμε όμως στη θέση του κ. Μ. για το **ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ**, επειδή ο άνθρωπος, ατυχώς, επαναλαμβάνει εκ νέου το παλαιό ΜΕΓΑ ΣΦΑΛΜΑ που έπραττε τότε που ήταν οπαδός της ολοκληρωτικής και αντιχριστιανικής αίρεσης της ΣΚΟΠΙΑΣ, και είναι συνεπώς λυπηρό αλλά και δίκαιο, να του θυμίσουμε πως τότε υποστήριζε ότι «**Χριστιανός έξω από την οργάνωση εκείνη ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ**», οι δε υπόλοιποι –μεταξύ των οποίων και οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί– ήταν κοπριά και καύσιμη ύλη που έμελλε να καεί στον Αρμαγεδώνα... Δεν διδάχθηκε ο κ. Μ. από εκείνη τη δυσάρεστη πείρα του; Λησμονεί ότι «**Το δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού**»; Και ποιος μπορεί να βεβαιώσει ότι, ο μη γένοιτο, δε θα λέει στο μέλλον τα ίδια από άλλη θρησκευτική πολεμίστρα;

Ευτυχώς άλλοι, αρμοδιότεροι του κ. Μ., έχουν διαφορετική γνώμη για το ποιοι είναι οι Χριστιανοί και ιδού ένα παράδειγμα από τη γραφίδα του **Μητροπολίτη Σηλυβρίας κ. Αιμιλιανού**,[*] ο οποίος για πολλές δεκαετίες εργάστηκε στο εξωτερικό και επί 35 ολόκληρα χρόνια υπήρξε εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Κων/πόλεως στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών. Έχει για τούτο ιδιαίτερη αξία η γνώμη του περί των «άλλων» Χριστιανών, καθώς και η κριτική του για τη μισαλλόδοξη νοοτροπία τινών, που καλά θα έκανε να προσέξει ο κ. Μ. πριν εκτοξεύσει τους αφορισμούς του.

«(...) Αι δυνατότητες αι οποίαι μέχρι τότε μου είχαν δοθή, να έρχωμαι εις ανθρωπίνην επικοινωνίαν και γνωριμίαν με ανθρώπους άλλων δογμάτων ή και θρησκειών κατά την παραμονήν μου εις την Ευρώπην, μου εδημιούργησαν μίαν ευρύτητα αντιλήψεως διά τον Χριστιανισμόν, διότι καμμία Εκκλησία δεν μπορεί να μένη απομονωμένη, αλλά αντιθέτως πρέπει να γνωρισθή και να γνωρίση και τους άλλους.

Κατ' αυτόν τον τρόπον προλειαινεται το έδαφος δι' αλληλογνωριμίαν, βαθμιαίαν προσέγγισιν, πρώτα ίσως των ανθρωπίνων σχέσεων, και εις την συνέχειαν μελέτης. Πρώτον, όσων μας ενώνουν και κατόπιν, όσων μας χωρίζουν. Αυτό ακριβώς ονομάζεται Οικουμενική Συνείδησις και είναι απαραίτητον στοιχείον διά κάθε χριστιανόν, να ξεύρη δηλαδή ότι ό Θεός εις την σοφίαν Του, παρακολουθεί το έργον της Ενώσεως των Εκκλησιών και το όποιον επωμίζεται κάθε επί μέρους Εκκλησία, εις κάθε εποχήν αλλά και κάθε πιστός. (...) Η Ορθοδοξία χρειάζεται «ανοίγματα». Δεν είναι κλειστός χώρος και κάνει πολύ κακό εις τον σημερινόν Ορθόδοxon να νομίζει ότι πρέπει να κτίση μίαν αμυντικήν γραμμήν, ένα ανάχωμα και να επιτίθεται εναντίον οποιουδήποτε τον οποίον νομίζει ότι δεν είναι δικόν του.

Έτσι εξηγείται η μανιώδης εκστρατεία με άρθρα και ομιλίας εναντίον του Δυτικού Χριστιανισμού, ότι είναι «χαμένος», «αποτελεί δε την αιτία κάθε κάκου» και ότι «υπονομεύει την Ορθοδοξία και την Ελλάδα» και ότι

ακόμα «πηγή όλων των κακών εις την Ελλάδα είναι οι ξένοι»... Μέσα λοιπόν απ' αυτές τις συνθήκας εδημιουργήθη εντός μου μία προκαταβολή Οικουμενικής Συνειδήσεως. Εις το Βέλγιον και εις την Ολλανδίαν ανέπτυξα χωρίς δισταγμούς θερμοτάτας αδελφικές σχέσεις με Καθολικούς θεολόγους και Κληρικούς. (...) Τότε λοιπόν αντελήφθην και έλαβον πολλά μαθήματα, ότι αυτά τα οποία μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα από αυτά τα οποία μας χωρίζουν. Συνεπώς η Ορθοδοξία πρέπει να είναι ανοικτή εκκλησία και όχι κλειστή, να τρέφη και να οδηγεί τον απλόν Ορθόδοξον πιστόν εις γνωριμίαν με τους άλλους, οι οποίοι και αυτοί είναι παιδιά του Θεού και επομένως αδελφία του.»

[*] Από το «Εορτολόγιον του Έτους 2005», του Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας.

Δεν φταίει όμως μόνον ο κ. Μ. για τη στάση αυτή, επειδή γενικώς υπάρχει μια διπροσωπία εκ μέρους ιδιαίτερα της Ελλαδικής Εκκλησίας απέναντι στους ετερόδοξους, αφού εντός της χώρας τους ονομάζει «**αιρετικούς**» αλλά εκτός της

Ελλάδας **καλούς και πιστούς Χριστιανούς**, όπως π.χ. όταν ο Αρχιεπίσκοπος ονόμασε πρόσφατα «**ΚΑΛΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟ**» τον υποψήφιο επίτροπο της Ε.Ε. κ. Μποτιλιόνε (Βλ. «Τ» σελ. 3228) ο δε Μητροπολίτης Ναυπάκτου ονόμασε την Βρετανίδα κ. Tasha Danvers «**ΠΙΣΤΗ ΑΘΛΗΤΡΙΑ**» (Εφημ. «**Εκκλησιαστική Παρέμβαση**», 12/04, σ. 16) παρ' όλο που και οι δύο προφανώς δεν ανήκουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία!

Οταν όμως ο Χριστός βεβαιώνει ότι: «**Ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν**» (Ιωάν. 5/ε/24), εμείς θα δώσουμε εμπιστοσύνη στα λόγια του Χριστού, που είναι Η ΑΛΗΘΕΙΑ και Η ΖΩΗ. **Ας καταλάβει λοιπόν ο κ. Μ. ότι με τη στάση του διαψεύδει την Κεφαλή της Εκκλησίας και είθε ο Θεός να του συγχωρήσει το λάθος.** ❶

Προς ανώνυμο αναγνώστη

Σας ευχαριστούμε για την αποστολή της σελίδας του «**Χρυσού Οδηγού**» με τους Ψυχιάτρους (φωτογραφία). Χωρίς να το θέλετε —και χωρίς να το αξίζουμε— μας δίνετε τιμή που και ο Κύριός μας έλαβε στον κόσμο, όταν «**έλεγαν ότι είναι έξω εαυτού**» (Μάρκ. 3/γ/21). Από το ανυπόγραφο γράμμα σας —επειδή προφανώς ντρέπεστε γι' αυτό που κάνετε—, επιζητείτε τον έπαινο, εκεί ακριβώς που θα έπρεπε να κλαίτε. Αγαπητέ, όπως είπε ο Χριστός, δεν αξίζει να παίρνουμε δόξα «**ο εις παρά του άλλου**», όταν κινδυνεύουμε να χάσουμε «**την δόξαν την παρά του μόνου Θεού**»: ο δε Παύλος μακαρίζει εκείνον «**του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού**», ενώ —αναφορικά με τους γνήσιους δούλους του

190 ΙΑΤΡΟΙ, ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΙ - ΨΥΧΙΑΤΡΟΙ-ΙΑΤΡΟΙ, ΝΕΥΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ	
ΔΗΜΟΥ Π. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ DR. MED. Ψυχίατρος - Νευρολόγος Ψυχοθεραπευτής Ψυχολόγος L. Kretz Klinke Ήλ. Δουβίνου Νευρ/ός Παιδ/ός Κέντρος Νόσοις Τραυματιών Ψυχολογική Γραμμή	ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Ψυχίατρος - Ψυχοθεραπευτής Ουρολογ. Αναλύσεις Board of Directors της I.A.P.F. Delegata alla E.S.A.T.M. Μέλος της S.A.S. (London) - A.T.C. (Ελβετία)

Θεού— γράφει: «**Εγείναμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους**» (Ιωάν. 5/ε/44, Ρωμ. 2/β/29, Α' Κορ. 4/δ/9). Θα ήταν καλύτερο αν μπορούσατε να διαψεύσετε «**όσα στραβά συμβαίνουν σε διάφορους χριστιανικούς κύκλους**», που παρουσιάζει ο «Τ». Μακάρι κάποτε να τολμήσετε και να τα πολεμήσετε, ώστε ν' απαλλαγούν οι «**χριστιανικοί κύκλοι**» από όλα αυτά τα **βδελύγματα**, που τόσο μισεί ο Κύριος.

Είθε ο Θεός να σας έχει καλά, κυρίως όμως να σας χαρίσει θάρρος επειδή οι **δ ε ι λ ο ί «θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον»** (Αποκ. 21/κα/8) κάτι που ειλικρινά απευχόμεθα. ❷

Με την επιστολή του ο κ. Μαυρομάγουλος έφερε ξανά στο προσκήνιο ερωτήματα που έχουν απαντηθεί από παλαιά. Καθώς όμως το αναγνωστικό κοινό του «Τ» αυξάνεται συνεχώς, κρίθηκε σκόπιμο να επαναδιατυπώσουμε τις θέσεις μας, ώστε να ενημερωθούν και να βοηθηθούν όλοι οι καλής θέλησης άνθρωποι.

Ποια είναι η εκκλησία;

«Θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής»

(Ματθ. 16/1ς/18)

Μερικοί αναγνώστες δυσκολεύονται να κατανοήσουν, ή και να πιστέψουν, αυτό που απ' αρχής δηλώνει το παρόν περιοδικό, ότι δηλαδή «**Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση**».

Εξηγούμε παρακάτω την πάγια αυτή θέση μας που στηρίζεται στους εξής λόγους:

1. Υπάρχουν στον κόσμο χιλιάδες “εκκλησίες” που ισχυρίζονται ότι ΜΟΝΟΝ ΑΥΤΕΣ είναι “Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ”. Αυτό δεν αφορά μόνο τα διάφορα δόγματα αλλά ακόμη και τμήματα της ίδιας εκκλησίας (π.χ. οι Νεοημερολογίτες και εκείνοι του Πατρείου ημερολογίου (παλαιοημερολογίτες) [χωρισμένοι σε πολλές εκκλησίες], η Εκκλησία της Πεντηκοστής και η Ελευθέρα Εκκλησία της Πεντηκοστής, οι Ρωμαιοκαθολικοί και οι Παλαιοκαθολικοί, οι Βαπτιστές και οι Νότιοι Βαπτιστές κ.ο.κ.), που αποδεικνύουν

ότι οι διαχωρισμοί δεν οφείλονται τόσο σε θέματα ουσίας αλλά, μάλλον, στο ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ.

2. Η διδασκαλία της Καινής Διαθήκης φανερώνει ότι:

(α) Κανένας άνθρωπος δεν έχει εξουσιοδότηση από τον Θεό να λέει ότι εκπροσωπεί ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Αυτό δεν το διεκδίκησαν για τον εαυτό τους ως άτομα ούτε οι ίδιοι οι Απόστολοι του Χριστού (Α΄ Κορ. 3/γ/5).

(β) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ δεν ταυτίζεται με κανένα επίγειο σώμα ή όργανο, ιδιαίτερα μάλιστα όταν τα πολυάριθμα κοινωνικά ή νομικά πρόσωπα που θέλουν να λέγονται “εκκλησίες” λειτουργούν μάλλον ως ανθρώπινες εταιρείες, οργανώσεις και κρατικές υπηρεσίες, οι οποίες, πέραν των άλλων, όχι σπάνια έχουν υπηρετήσει εγκληματικές πολιτικές σκοπιμότητες και οικονομικά συμφέροντα.

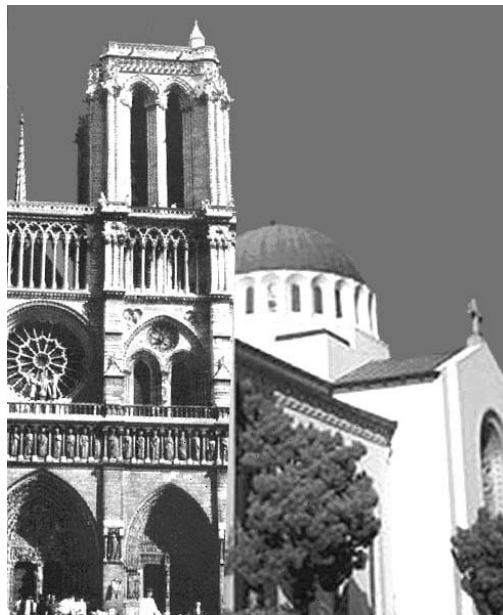
(γ) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ είναι το Σώμα του Χριστού, που απαρτίζεται από εκείνους

που με προσωπική και ελεύθερη πίστη έχουν αναγνωρίσει και αποδεχθεί τον Ιησού Χριστό ως Σωτήρα τους και Κύριο της ζωής τους.

(δ) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ως θείος –και όχι ανθρωπινος– θεσμός, δεν ταυτίζεται με τους εκάστοτε ηγέτες, που έρχονται και παρέρχονται, αλλά είναι πνευματικό οικοδόμημα, που έχει ως ΘΕΜΕΛΙΟ τη διδαχή των Αποστόλων και Προφητών, και Ακρογωνιαίο Λίθο αυτόν τον Κύριο Ιησού Χριστό. (Εφεσ. 2/β/20). Τα στοιχεία που αποκαλύφθηκαν αυτή την περίοδο για ιερατικά σκάνδαλα στην Ελλάδα και τα Ιεροσόλυμα, ανάγκασαν πολλούς να διαχωρίσουν την Εκκλησία από τέτοιους κακούς ηγέτες...

(ε) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ δεν είναι σωματείο, όπου τα μέλη ονομάζονται και διαγράφονται από κάποιο ανθρώπινο όργανο, αλλά οι πιστοί είναι «τέκνα Θεού» που «εκ Θεού εγεννήθησαν» (Ιωάν. 1/α/12-13). Είναι ενδιαφέρον να προσέξουμε ότι, παρ' όλο που οι Απόστολοι κήρυτταν τον λόγο και βάπτιζαν όσους ομολογούσαν πίστη στον Χριστό, ήταν ο Κύριος που «προσέθετε καθ' ημέραν εις την εκκλησίαν τους σωζομένους» (Πράξ. 2/β/47). Στην περίπτωση κάποιου κακώτροπου πιστού, μόνο ο Χριστός έχει δικαίωμα να «εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής» (Λουκ. 10/ι/20, Αποκ. 3/γ/5).

Σύμφωνα από τα παραπάνω, το περιοδικό αυτό δεν αναφέρεται ούτε ονομάζει καμία επίγεια «εκκλησία» ως «ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ». Πιστεύουμε ότι ένα σώμα πιστών μπορεί να είναι τοπική εκκλησία **μόνο για όσο και εφόσον** παραμένουν ακόλουθοι του Χριστού και παύει να αποτελεί εκκλησία όταν διακό-

πτουν τη ζωτική εξάρτησή τους από τον Χριστό.

Επίσης πιστεύουμε ότι οι πιστοί είναι μέλη της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ του Χριστού εφόσον έχουν προσωπική σχέση με τον Κύριο, **ακόμη και όταν η «εκκλησία» στην οποία ζουν δεν αξίζει πλέον να φέρει αυτό το όνομα.**

Όταν το περιοδικό αυτό κάνει λόγο για κάποιες ενέργειες ή πρακτικές, αυτό με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ότι αναλαμβάνει θέση κριτή για να ορίσει ποιος είναι ή δεν είναι χριστιανός αλλά μόνο **«σημειώνει»** και **«νουθετεί»**, σύμφωνα με τα Α' Θεσ. 5/ε/14 Β' Θεσ. 3/γ/14, και ουδέν πέραν τούτου.

Επιτέλους, όπως είπε ο Χριστός, πιστεύουμε ότι οφείλουμε να διακρίνουμε τους ανθρώπους **«από των καρπών αυτών»** (Ματθ. 7/ζ/16-20), όμως δεν ανήκει σ' εμάς να λέμε ούτε ποια είναι η ΣΩΣΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ούτε ποιοι θα μπουύν στη Βασιλεία του Θεού, επειδή κανένας άν-

θρῶπος παρά μόνο ο Κύριος «**γνωρίζει τους όντας αυτού**» (Β΄ Τιμ. 2/β/19).

Όταν κάτι δεν πάει καλά, χωρίς να παίρνουμε θέσεις και δικαιώματα που δεν μας ανήκουν, οφείλουμε ν' ακολουθούμε την σαφή και σοφή αποστολική εντολή, που λέει: «**Ας απομακρυνθῇ από της αδικίας πας όστις ονομάζει το**

όνομα του Κυρίου» και «**απομακρύνεσθε από παντός αδελφού ατάκτως περιπατούντος και ουχί κατά την παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών**» (Β΄ Θεσ. 3/γ/6).

Αυτό είναι αρκετό για τους πιστούς. Αυτό κάνουμε στη ζωή μας και σ' αυτό καλούμε τους αναγνώστες μας.

Το τσουνάμι και η διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας

Με αφορμή το παλιρροϊκό κύμα που χτύπησε τη Ν.Α. Ασία στο τέλος του χρόνου, κάποιοι επανέφεραν στο προσκήνιο μια παλιά θεωρία και απέδωσαν το θαύμα της διάβασης των Ισραηλιτών από την Ερυθρά Θάλασσα, ως ένα αντίστοιχο κύμα ή τσουνάμι.

Αυτό δε μπορεί να σταθεί βιβλικά, επειδή η θεόπνευστη διήγηση είναι σαφής και δεν αφήνει περιθώρια “ερμηνείας”.

Γράφει η Βίβλος: «*Ο δε Μωϋσής εξέτεινε την χείρα αυτού επί την θάλασσαν· και έκαμεν ο Κύριος την θάλασσαν να συρθή όλην εκείνην την νύκτα υπό σφοδρού ανατολικού ανέμου και κατέστησε την θάλασσαν ξηράν, και τα ύδατα διεχωρίσθησαν. Και εισήλθον οι υιοί του Ισραήλ εις το μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν, και τα ύδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών και εξ αριστερών αυτών.*» (Έξοδ. 14/ιδ/21-22)

(1) Δεν υπάρχει εδώ κάποιο παλιρροϊκό κύμα αλλά ΣΦΟΔΡΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΝΕΜΟΣ.

(2) Η θάλασσα δεν αποσύρθηκε προς μία κατεύθυνση αλλά ΧΩΡΙΣΕ ΣΤΑ ΔΥΟ και υπήρχε νερό ΚΑΙ ΑΠΟ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ. Σε ένα παλιρροϊκό κύμα το νερό φεύγει προς τη θάλασσα και ύστερα επιστρέφει, πάντα από μία κατεύθυνση.

Ας προσέχουμε, λοιπόν, περισσότερο τα λόγια της Βίβλου, και ας μη παρασυρόμαστε από διάφορους δήθεν “ειδικούς”.

Μια δεύτερη ματιά

ΕΤΣΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ;

Μερικοί νομίζουν πως όσα γράφονται εδώ είναι “του μυαλού μας και της φαντασίας μας”. Σίγουρα όμως δεν είναι έτσι, κι αυτό αποδεικνύεται όταν και άλλοι συμμερίζονται τις απόψεις μας. Διαβάστε για παράδειγμα τι έγραψε για τη χριστιανική ιδιότητα του προέδρου Μπους ο κ. **Στέφανος Κατσάρκας** στο περιοδικό «**Αστήρ της Ανατολής**» (Οκτ. 2004, σελ. 271).

«...ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ Τζορτζ Μπους ο νεότερος –ή ο μικρότερος αν προτιμάτε– αρνήθηκε να επικυρώσει τη συνθήκη που θα μείωνε τη ρύπανση του

περιβάλλοντος, με το αιτιολογικό ότι “πα-
ραβιάζει τα οικονομικά συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών.” Μ’ άλλα λόγια: ας πεθάνουμε όλοι μαζί πνιγμένοι μέσα στη δηλητηριασμένη ατμόσφαιρα, μη τυχόν και χάσουν κανένα δολάριο οι πετρελαιάδες του Τέξας. Και να σκεφτεί κανείς ότι αυτός ο άνθρωπος ισχυρίζεται πως είναι αναγεννημένος χριστιανός και προσδιορίζει μάλιστα και το χρονικό σημείο της αναγέννησής του. Κάπου έχουμε μπερδέψει τις έννοιες του χριστιανισμού και της πνευματικής αναγέννησης στην ε-
ποχή μας.» (Υπογράμμιση του «Τ»)

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ (Ι)

Με αφορμή τους Ο.Α. από διάφορες Εκκλησίες πάρθηκαν πρωτοβουλίες με σκοπό να προβληθεί το “μήνυμα” που κάθε μια θεωρούσε κατάλληλο για την περίπτωση. Η Ελλαδική Εκκλησία άνοιξε περίπτερο, όπου πρόβαλλε την Ορθόδοξη όψη της Εκκλησίας και η Αποστολική Διακονία εξέδωσε τη συλλογή των «*Επινικίων Ὑμνων*» του Πινδάρου σε αντίγραφο αρχαίου χειρογράφου. Επίσης μέλη από Εκκλησίες Διαμαρτυρομένων, με συνεργασία πολλών αλλοδαπών, έδωσαν σε διάφορες “ολυμπιακές” πόλεις και τουριστικές περιοχές μουσικά προγράμματα και μοίρασαν φυλλάδια και Καινές Διαθήκες σε διάφορες γλώσσες. Πολλοί πήραν έτσι στα χέρια τους ένα αντίτυπο του λόγου του Θεού, που μπορεί κάποια στιγμή να αξιοποιηθεί όπως μόνο ο Θεός γνωρίζει.

Υπήρξαν όμως και κάποιες ακρότητες, όπως όταν η Συνοδική Επιτροπή επί των Αιρέσεων της Ελλαδικής Εκκλησίας^[1] κατήγγειλε τους Διαμαρτυρόμενους ότι προσπάθησαν να κάνουν “προσηλυτισμό” και μάλιστα κατέταξε μεταξύ των αιρέσεων ακόμη και την «**Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία**»^[2] παρ’ όλο που και οι δύο εκκλησίες **είναι μέλη στο Παγκόσμιο Συμβούλιο ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**^[3], αλλά και όταν κάποιοι Διαμαρτυρόμενοι δήλωσαν απερίσκεπτα ότι στην Ελλάδα υπάρχουν «**μόνο 20.000 Χριστιανοί**» (sic).^[4]

[1] http://www.ecclesia.gr/greeknews/default.asp?id=27& month_next=9_2004

[2] www.ecclesia.gr/greeknews/default.asp?id=278& month_next=9_2004.

[3] <http://www.wcc-coe.org/wcc/who/mch-e.html>

[4] (Βλ. σελ. 28).

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ (II)

Τώρα όμως που οι Ο.Α. τελείωσαν και όλοι έχουν μείνει ευχαριστημένοι “επειδή έκαναν το έργο τους”, θα ήταν καλό να εκτιμηθεί και το αποτέλεσμα αυτής της μαζικής δραστηριότητας, που σίγουρα κόστισε τεράστια σε χρήμα και χρόνο.

Θα θέλαμε, λοιπόν, να ακούσουμε εκείνους που προηγούμενα δήλωναν «**Είμαστε πολύ συγκινημένοι γι’ αυτό που ο Θεός πρόκειται να κάνει σε αυτή τη χώρα**»^[1] και άλλα παρόμοια, και περιέρχονταν διάφορες εκκλησίες ζητώντας

χρηματοδότηση και εθελοντική προσφορά, να προχωρήσουν σε απολογισμό και να πουν όχι μόνο ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΑΝ ΟΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΙ αλλά, επιτέλους, και ΤΙ ΕΚΑΝΕ ο Θεός σ’ αυτή τη χώρα. Ίσως μάλιστα χρειάζεται να κάνουν και κάποια αυτοκριτική, διότι δε μπορείς μόνο να ζητάς βοήθεια που διαχειρίζεσαι εν λευκώ αλλά πρέπει να δίνεις και «**λόγον της οικονομίας σου**»...

[1] <http://www.christiantoday.com/news/eur/300.htm>.

ΧΩΡΙΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥΣ...

Γράφουμε και αλλού σ’ αυτό το τεύχος, ότι πολλοί ιεράρχες χρησιμοποιούν δύο προσωπεία όταν αναφέρονται στους ετερόδοξους στο εσωτερικό και το εξωτερικό της χώρας. (Βλ. σελ. 21)

Να, λοιπόν, τι είπε ο κ. Χριστόδουλος σε συνέντευξη Τύπου που δόθηκε στην Αίθουσα Τελετών της Ιεράς Συνόδου στις 17-1-05 με αφορμή το Συνέδριο για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και το Ευαγγελικό Κήρυγμα (βλέπε φωτογραφία στην επόμενη σελίδα):

«Με τη διοργάνωση και την αποδοχή από την Εκκλησία μας της προκλήσεως αυτής αποδεικνύεται και το ότι η Εκκλησία της Ελλάδος δεν είναι εσωστρεφής, δηλαδή κάνει άνοιγμα προς τον κόσμο χωρίς να φοβάται την επικοινωνία με ανθρώπους οι οποίοι ανήκουν σε άλλες Εκκλησίες, σε άλλες ομολογίες, χωρίς φανατισμούς, χωρίς φονταμενταλισμούς, χωρίς τίποτε το οποίον υψώνει, κατά κάποιον τρόπον, τείχη διαχωρισμού. Αυτό δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει.

Η Εκκλησία της Ελλάδος είναι οργανικό και δραστήριο μέλος της παγκόσμιας κοινότητας και ιδιαίτερα του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών, το οποίο ιδρύθηκε στο Άμστερνταμ το 1948, η δε Εκκλησία της Ελλάδος αποτελεί ένα από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη του παγκοσμίου αυτού οργανισμού. (...) Δεν φοβάται λοιπόν η Εκκλησία μας να συνδιαλέγεται, να συνεργάζεται, να συμπροβληματίζεται με όλους τους λαούς στην Ευρώπη, στον κόσμο, Ορθοδόξους και μη. Και αυτό αποδεικνύει ότι έχει αυτοπεποίθηση, διέπεται από πνεύμα αγάπης και συνεργασίας με όλους για το καλό του ανθρώπου, ανεξάρτητα από την προσωπική, θρησκευτική ταυτότητα του καθενός». [Πηγή: Δελτίο Τύπου της Ιεράς Συνόδου. 17-1-05 (Υπογράμμιση του «Τ»). Βλέπε και ανακοίνωση επόμενης σελίδας]

Οφείλει, λοιπόν, ο κ. Χριστόδουλος και οι περί αυτόν να αποφασίσουν επιτέλους ποιοι είναι ή δεν είναι “Χριστιανοί” και “Εκκλησίες”, επειδή μπερδεύονται κάποιοι –όπως ο κ. **Μαυρομάγουλος** (σελ.19)– κι αυτό δεν είναι ωραία εικόνα. ☹

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΠΟΙΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΤΟΜΕΑΣ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΙΠΡΟΣΚΥΗΜΑ
ΕΙΜΑΣΤΕ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Παγκόσμιο Συνέδριο για την Ιεραποστολή και τον Ευαγγελισμό Αθήνα, Ελλάδα, 9-16 Μαΐου 2005

Ελθέ, Πνεύμα Άγιο, θεράπευσε και συμφιλίωσέ μας:
Ο Χριστός μας καλεί να γίνουμε κοινότητες συμφιλίωσης και σωτηρίας

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών (Π.Σ.Ε.) διοργανώνει το Μάιο του 2005 στην Ελλάδα ένα μεγάλο διεθνές Συνέδριο για την Παγκόσμια Ιεραποστολή και τον Ευαγγελισμό. Στο συνέδριο, το οποίο φιλοξενείται από την Εκκλησία της Ελλάδος, αναμένεται να λάβουν μέρος περισσότερα από 500 άτομα. Μέχρι σήμερα έχουν γίνει 13 συνέδρια επί του θέματος.

Σκοπός-θέμα του συνεδρίου

Κύριος σκοπός του συνεδρίου είναι να παράσχει στους Χριστιανούς και στις Εκκλησίες ένα χώρο προς ανταλλαγή εμπειριών και από κοινού εξέταση των προτεραιοτήτων στην ιεραποστολή και στο μέλλον της Χριστιανικής μαρτυρίας. Το συνέδριο επιδιώκει να ενισχύσει τους συμμετέχοντες, ώστε να ακολουθήσουν μαζί την κλήση τους προς την ιεραποστολή και να εργασθούν για την εν Χριστώ συμφιλίωση και σωτηρία στον κόσμο του Θεού σήμερα. Το θέμα του συνεδρίου μας υπενθυμίζει ότι η ιεραποστολή δεν ανήκει σε εμάς, αλλά στο Θεό, ο οποίος είναι παρών και δρα εν Αγίω Πνεύματι στην Εκκλησία και στον κόσμο. Το συνέδριο για την Παγκόσμια Ιεραποστολή αποτελεί, επίσης, μία συμβολή εκ μέρους των ιεραποστολικών δικτύων του Προγράμματος του Π.Σ.Ε. Δεκαετία για την Καταπολέμηση της Βίας (2001-2010).

Οί συμμετέχοντες

Το Π.Σ.Ε. προσκαλεί ανθρώπους από όλες τις ηπείρους και όλες τις μεγάλες Χριστιανικές Εκκλησίες και Ομολογίες στο παγκόσμιο ιεραποστολικό συνέδριο.

Το πρόγραμμα του συνεδρίου

Το πρόγραμμα του συνεδρίου θα περιλαμβάνει συνεδριάσεις ολομέλειας, συζητήσεις σε μικρές ομάδες, καθώς και ποκίλες μικρότερες συναντήσεις για ειδικά θέματα και ζητήματα.

Οι οργανωτές

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ «ΤΥΧΙΚΟΥ»

Η ανακοίνωση της Ελλαδικής Εκκλησίας (Αποστολική Διακονία) για το συνέδριο του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών που θα γίνει στην Αθήνα το Μάιο, όπου καλούνται ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ... τις οποίες όμως κάποιοι φανατικοί δήθεν "Ορθόδοξοι" δεν αναγνωρίζουν, διαφωνώντας με την κορυφή της εκκλησίας τους...

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (;)

ΑΜΕΜΠΤΟΣ ΕΝ ΠΑΝΤΙ...

Η πρόσφατη απελευθέρωση του “**Δράκου της Δράμας**” Παπαχρόνη, δεν μας βρήκε προετοιμασμένους. Ίσως επειδή έχουμε διαφορετική αντίληψη για την αξία της ανθρώπινης ζωής και την τιμωρία που ταιριάζει σ’ εκείνον που την αφαιρεί. Εν πάση περιπτώσει, η απελευθέρωση είναι πλέον γεγονός και μακάρι να ανταποκρίνεται σε μια ΑΛΗΘΙΝΗ μεταμέλεια και σοφρονισμό του εν λόγω.

Σίγουρα όμως γεννά απορίες ο τρόπος με τον οποίο εκφράστηκε στους δημοσιο-

γράφους κατά την πρώτη συνέντευξη τύπου και ιδιαίτερα η φράση/υπόσχεση: **«Θα διαβιώ εν αγνεία και σεμνή πολιτεία και άμεμπτος εν παντί»**. Αν μη τι άλλο, τα λόγια αυτά φανερώνουν άτομο που, είτε δεν έχει αίσθηση του μέτρου και δεν καταλαβαίνει τη σημασία τους, είτε περιπαίζει εκείνους που –καλώς ή κακώς– θέλησαν να του προσφέρουν μια δεύτερη ευκαιρία. Ποια θα είναι η συνέχεια θα το δείξει το μέλλον. Ας ευχηθούμε να μην είναι τα χειρότερα...

ΠΟΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ;

Διάφορες εκδηλώσεις που έγιναν από Εκκλησίες με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες (βλ. σελ. 25) έγιναν δεκτές με ευχαρίστηση ή αντιμετώπισαν αδιαφορία, όμως σε ένα νησί ο τοπικός Μητροπολίτης δημοσίευσε ανακοίνωση, ότι τα έντυπα που διένυμε ομάδα αλλοδαπών προέρχονται από Διαμαρτυρόμενους και κάλεσε το λαό να μη τα διαβάσει.

Αν τούτη η τελευταία ενέργεια ακούγεται εκ πρώτης όψεως εχθρική και μισαλλόδοξη, εντούτοις δεν είναι αδικαιολόγητη, διότι σε πρόσφατη αναφορά της οργάνω-

σης «**Hellenic Ministries**» (**EIE**), που παρουσιάστηκε και σε ξενόγλωσσο περιοδικό, αναφέρονται τα εξής εξωφρενικά:

«Πέρα από μια χριστιανική κληρονομιά που χρονολογείται από την εποχή του βιβλίου των Πράξεων, σήμερα μόνο ένα κατ’ υπολογισμό 0,2% του Ελληνικού πληθυσμού είναι Χριστιανοί. Μία απεσταλμένη σχολίασε επ’ αυτού όταν επισκέφθηκαν το νησί της Ικάριας. Από ένα πληθυσμό 8.000 υπάρχει μόνο ένας γνωστός Χριστιανός. (...) “**Η Ελλάδα είχε το ευαγγέλιο για αιώνες, ωστόσο [οι Έλλη-**

νες] δεν γνωρίζουν τίποτα από αυτό!”» [1]

Όλοι όμως γνωρίζουν ότι ο πληθυσμός της Ελλάδας είναι **χριστιανικός σε ποσοστό 99%** και, ακόμη και αν δεχθούμε ότι οι Έλληνες δεν είναι Χριστιανοί “της καλύτερης ποιότητας” –κάτι που μόνιμα τονίζει ο «Τ» από τη στήλη αυτή– όταν κάποιος ισχυρίζεται ότι **σε όλη την Ικαρία υπάρχει «ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ ΓΝΩΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ»**, το λιγότερο λέει ανοησίες! Και όταν λέει ότι στην Ελλάδα υπάρχουν συνολικά μόνο 20.000 Χριστιανοί, λέει ΨΕΜΑΤΑ που προσβάλλουν και προκαλούν.

Εκτός κι αν θέλει να πει ότι Χριστιανοί είναι μόνο οι Διαμαρτυρόμενοι... Αν ισχύει το τελευταίο, τότε πέφτει στο ίδιο λάθος με τους φανατικούς εκείνους κύκλους που ντροπιάζουν και την Ελλαδική Εκκλησία.

Η δική μας θέση είναι ξεκάθαρη: **Ούτε μόνο οι Διαμαρτυρόμενοι Έλληνες είναι Χριστιανοί, ούτε μόνο οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί είναι Έλληνες.**

Είναι τουλάχιστον αστείο, όταν το έγκυρο βιβλίο «**The Almanac of the Christian World**» (που μάλιστα εκδίδεται από Διαμαρτυρόμενους)[2], γράφει ότι στην Αμερική υπάρχουν **1.950.000 Ελληνορθόδοξοι Χριστιανοί**, και το «**The World Fact Book**» –που είναι έκδοση της CIA των ΗΠΑ[3]–, για τη θρησκευτική κατα-

νομή του ελληνικού πληθυσμού στην Ελλάδα το 2004 γράφει ότι οι Ελληνορθόδοξοι είναι το 98% του πληθυσμού, πώς κάποιοι τολμούν να ισχυρίζονται ότι υπάρχουν **μόνο 20.000 Χριστιανοί(!)**

Ο λαός μας ιστορικά ανήκει στην ομάδα των Ορθόδοξων Χριστιανών, όπως οι Σουηδοί ανήκουν στην ομάδα των Διαμαρτυρόμενων Χριστιανών και οι Ιταλοί στην ομάδα των Ρωμαιοκαθολικών Χριστιανών. Και οι τρεις αυτές ομάδες είναι μέλη στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, έχουν διεκκλησιαστικές σχέσεις, είναι μέλη στο Δ.Σ. της Ελληνικής Βιβλικής Εταιρείας, συμμετέχουν σε οικουμενικές δραστηριότητες.

Συνεπώς, αν τα παραπάνω είναι αληθινά –και είναι– τι επιδιώκουν όσοι λένε ότι στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο 20.000 Χριστιανοί; Το κάνουν άραγε για τους μέσα ή για τους έξω; Για την Εκκλησία του Χριστού ή για εξυπηρέτηση πολιτικών και συμφερόντων κάποιων οργανώσεων που –χωρίς ίσως να το έχουν καταλάβει– εξελίσσονται σε επιχειρήσεις;

[1] Περιοδικό «Interact», lav-Map 2005, σελ. 20. <http://www.hmnet.org.gr/profile.html#anchor>.

[2] Tyndale House Publishers, 1993-94.

[3] <http://www.cia.gov/cia/publications/factbook/geos/gr.html>.

ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Οι Εκκλησίες του κόσμου έρχονται στην Αθήνα» έγραψε η Εφημερίδα «**Το Βήμα**» (16-01-05), πληροφορώντας μας ότι 500 εκπρόσωποι Προτεσταντών, Ορθόδοξων, Μονοφυσιτών και Ρωμαιοκαθολικών θα συναχθούν στην ελληνική πρωτεύουσα στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος Ιεραποστολής του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών.

Πρόκειται για την πραγματοποίηση ενός μεγάλου βήματος, «το οποίο θα βγά-

λει την Εκκλησία της Ελλάδος από την εσωστρέφεια, τον απομονωτισμό και την ομφαλοσκόπηση», υποστηρίζει η εφημερίδα, σημειώνοντας επίσης: **«Οι 500 εκπρόσωποι των Προτεσταντικών, Ορθόδοξων και Μονοφυσιτικών Εκκλησιών και οι παρατηρητές της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, οι οποίοι κλήθηκαν να συμμετάσχουν στη συνάντηση των Αθηνών, δεν πιστεύουν ακόμη και σήμερα ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι**

η πρώτη Ορθόδοξη Εκκλησία η οποία θα φιλοξενήσει μια τέτοια οικουμενική συνάντηση».

Το ΠΣΕ ιδρύθηκε το 1948 και οι Ορθόδοξοι αγκάλιασαν από την πρώτη στιγμή την προσπάθεια που ξεκίνησαν οι Προτεστάντες –το Οικουμενικό Πατριαρχείο και οι Εκκλησίες Ελλάδος και Κύπρου αποτέλεσαν τις πρώτες Ορθόδοξες Εκκλησίες που εντάχθηκαν– και σήμερα συμμετέχουν 340 Εκκλησίες και ομολογίες από 100 διαφορετικές χώρες και όλες τις ηπείρους. Επίσης κορυφαίοι Ορθόδοξοι κληρικοί και θεολόγοι διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στα τεκταινόμενα του ΠΣΕ. Καθοριστικός ήταν ο ρόλος του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου, του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας κ. Αναστασίου, του Μητροπολίτη Εφέσου κ. Χρυσοστόμου κ.ά., που υπηρέτησαν και υπηρετούν το ΠΣΕ σε καίριες θέσεις.

Η εφημερίδα σημειώνει ότι στη Συνάντηση των Αθηνών, όπως θα μείνει στην ιστορία του ΠΣΕ, θα παρατηρηθούν και πολλά οξύμωρα, όπως όταν ο Προκαθήμενος της φιλοξενούσης Εκκλησίας, Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, θα καθίσει μαζί με γυναίκες επισκόπους και ιερείς, ιδιαίτερα μάλιστα καθώς μόλις τον περασμένο Οκτώβριο που η Ιεραρχία συζήτησε το θέμα της αναβίωσης του θεσμού των διακονισσών στην Ορθόδοξη Εκκλησία, Μητροπολίτης υποστήριξε ότι **«Είναι αρκετό για τις γυναίκες που από τον γυναικωνίτη κατέβηκαν στο αριστερό κλίτος».**

Επίσης προκαλεί το γεγονός ότι πολλές από τις εκκλησίες των Διαμαρτυρομένων που θα συμμετέχουν στη Συνέλευση, περιλαμβάνονται στον κατάλογο που έχει συντάξει η Εκκλησία της Ελλάδος για τις αιρέσεις.

Η ΚΟΥΜΠΑΡΙΑ ΤΟΥ π. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ...

Οπως πληροφορηθήκαμε από τον Τύπο, ο ηγούμενος και πνευματικός προϊστάμενος των γνωστών **“Παπαροκάδων”**, π. **Νεκτάριος Μουλατσιώτης**, ιερούργησε στον πρόσφατο τρίτο(;) γάμο του τηλεπαρουσιαστή κ. **Α. Μικρούτσικου**.

Αναρωτηθήκαμε τι ήταν αυτό που έκανε τον ηγούμενο να διαλέξει να ταυτιστεί με τον συγκεκριμένο άνθρωπο, αφού προφανώς δεν ανήκει στην ενορία του...

Στις εκπομπές του εν λόγω γίνεται μονίμως σχεδόν λόγος για αστρολογία και ωροσκόπια, ελεύθερες σχέσεις, διαζύγια κ.λπ.

Έχει δει στον ALPHA το εισαγωγικό φιλμάκι στην τρέχουσα σειρά, «Αυτό που θέλουν οι γυναίκες», όπου παρουσιάζει

την εξέλιξη του ανθρώπου από τα ζώα και μετά την αποκτήνωση του άντρα σε ζώακι της γυναίκας;

Μήπως θέλει να δείξει στους οπαδούς του, ιδιαίτερα τους νέους, τον δρόμο του κ. Ανδρέα, για να τον ακολουθήσουν και αυτοί;

Μερικοί διψούν για δημοσιότητα, όμως υπάρχουν και καλύτεροι τρόποι για να ικανοποιήσουν το πάθος τους αυτό.

Υ.Γ. Με την ευκαιρία ρωτούμε: Δεν υπήρχε ένα ελληνικό όνομα για την ιστοσελίδα των **“Παπαροκάδων”** του, ώστε διάλεξε το **«FREE MONKS»** (=Ελευθερομοναχοί), πού τόσο θυμίζει τους **«FREE MASONS»** (=Ελευθεροτέκτονες) δηλαδή τους Μασόνους;...

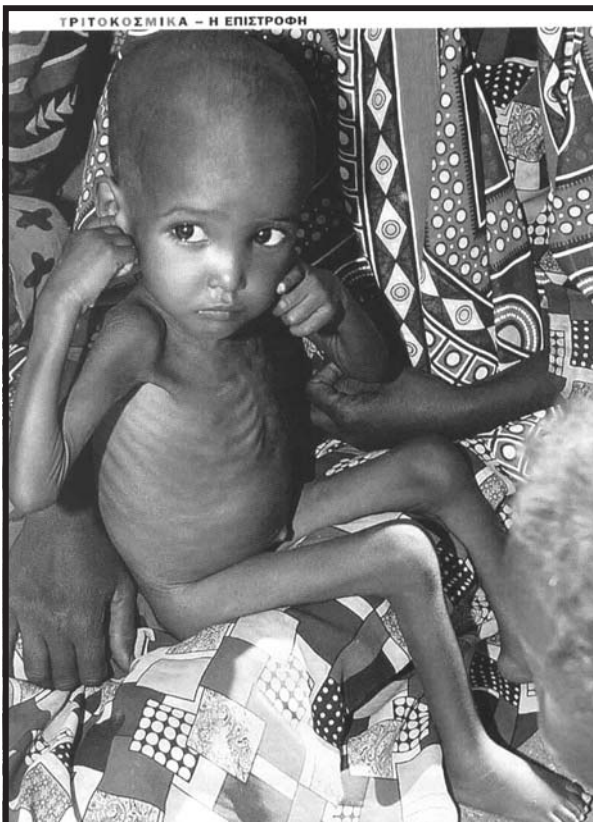
Η "ΑΥΤΟΚΑΘΑΡΣΗ"

Πρόβλημα αντιμετωπίζουν οι δημοσιογράφοι του θρησκευτικού ρεπορτάζ, όταν βρίσκονται στην ανάγκη ΝΑ ΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, επειδή μερικοί νομίζουν ότι η εκκλησία πρέπει ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ καθαρή και άμεμπτη, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ. ■■ Εμείς μ' αυτό ούτε συμφωνούμε ούτε το εφαρμόζουμε. ■■ Ο Κύριος Ιησούς δεν είπε να σκεπάζετε τα λάθη σας αλλά: «Ούτως ας λάμψη το φως σας έμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς» (Ματθ. 5/ε/16) ■■ Πάντως με τις πρόσφατες αποκαλύψεις σκανδάλων στην Ελλαδική Εκκλησία δε θ' ασχοληθούμε, αφού τόσα είπαν και έγραψαν πολλοί άλλοι. Θα θέλαμε όμως να συστήσουμε στις άλλες "αδελφές εκκλησίες", να μη βιαστούν να επιχαρούν με τα παθήματά της, επειδή και τα δικά τους σπίτια ΟΖΟΥΝ ΗΔΗ «από τεσσάρων ημερών». ■■ Όσον αφορά την λεγόμενη "αυτοκάθαρση", θα αρκεστούμε να επαναλάβουμε την απορία του κ. Σ. Καργάκου σε επίκαιρη τηλεοπτική εκπομπή: **«Αυτοκάθαρση σημαίνει ο ένας ΛΕΚΕΣ να βγάλει τον άλλο ΛΕΚΕ;»** ■■ Για τη δήλωση του Αρχιεπισκόπου, **«Πρώτος εγώ είμαι σημαιοφόρος της εσωτερικής καθάρσεως και μαζί με εμένα όλη η Δ.Ι.Σ.»**, η παρακάτω γελοιογραφία λέει περισσότερα από όσα θα μπορούσαμε να πούμε εμείς. ❶

City Press 16-2-2005 Του Σπύρου Δερβενιώτη

ΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΠΟΘΑΜΕΝΟΥΣ

Εν τω μέσω της (οικουμενικής) νυκτός

Είναι βαρύ, δυσοίωνο το θέμα και δεν λέει να φύγει από το μυαλό μου: Ο κόσμος χάνεται, οι ιεροί πατέρες ανταλλάσσουν ιερά λείψανα. Ούτε οι άγιοι στους οποίους ανήκαν τα λείψανα δεν θα το ήθελαν. Θα προτιμούσαν να ασχολείται με άλλα πράγματα η Εκκλησία. Νομίζω... Κάτι τέτοιο νομίζω, κάτι τέτοια βλέπω, και αισθάνομαι μια απογοήτευση, ένα βάρος, μια μελαγχολία, στο μυαλό και στο δέρμα μου, και δεν ξέρω τι να κάνω για να την πετάξω.

Στο παλιό δημοτικό τραγούδι “Του νεκρού αδελφού”, ο λαϊκός ποιητής εκφράζει την απορία του:

«Δεν είναι κρίμα κι άδικο, παράξενο μεγάλο, // να περπατούνε οι ζωντανοί με τους αποθαμένους;».

Αυτό θυμηθήκαμε κατά την πρόσφατη μεγαλοπρεπή μεταφορά/επιστροφή από το Βατικανό των λειψάνων του Χρυσόστομου και του Ναζιανζηνού στο Φανάρι, από όπου είχαν κλαπεί από τους Σταυροφόρους.

Τι μπορούν να περιμένουν οι ζωντανοί απ’ τους αποθαμένους; Βοήθεια και προστασία; Μα αν τα λείψανα είχαν δύναμη να προστατεύσουν άλλους, γιατί δεν προστάτευσαν τον εαυτό τους και άφησαν να τα κλέψουν οι Σταυροφόροι;

Το βέβαιο, όμως, είναι ότι η επανακομιδή των λειψάνων στο Φανάρι θα προκαλέσει εισροή οικονομικών οφελών καθώς πολλοί θρησκόληπτοι θα σπεύσουν να τα προσκυνήσουν.

Τέτοιες σκέψεις προφανώς είχε υπόψη του ο δημοσιογράφος όταν έγραψε το παραπλεύρως σχόλιο στο «ΒΗΜAgazino» (5-12-04).

Νεκρές εκκλησίες από νεκρούς ζητούν βοήθεια. Αλίμονο! 1